

HUNSFOS POSTEN

ADVENTSTEMNING I KANTINEN

Julens budskap bringer fred

Fra en av våre kvinnelige lesere mottok vi for 25 år siden nedenstående:

Å — hvor hurtig tiden rinner.

Snart vi atter hører kirkeklokker ringer,

bringe bud om julens høye gjest,

stemme sinn og tanker til den store fest.

Men hvor er vel julens fred?

I mas og kav iler menneskene av sted.

Uro og rastløshet preger tiden i dag,

hvor finnes vei ut av dette forferdelige jag?

Oppfinnsomheten i dag er veldig stor,

det arbeides med raketter og atomer over den hele jord.

Og de store, begavede hoder

undres om der finnes mennesker på andre kloder.

Og mens rakettenes rundt i himmelrummet svinger,

så tenker menneskene på om de et landingssted på

månen finner.

Å, hvor det kjempes om verdens ære,

alle vil jo gjerne den største være.

Forhandlinger føres i øst og vest

når det inn på skolen kommer en med en annen kulør.

Og mens dette langsomt skjer —

det kriges og drepes fler og fler.

Bare se, ungdommen kommer i krigshumør,
om hvorledes atomene kan brukes best.

Alt dette skjer i en verden som sivilisert skal være,
men ennå har nok menneskene meget å lære.

I all denne uro og angst blir nerver slitt.

Så spør man: hvor kan sjel og sinn få hvile litt.

Jo, julens budskap brakte fred
den gang vår Frelser steg til jorden ned.

Han gikk omkring og gjorde vel —

ja forkynte fred for din engstede sjel.

Lukk Ham da inn i ditt hjerte og sinn,

byd Ham velkommen i heimen din —

da vil du i hjertet eie en fred

som til tid og evighet varer ved.

No koma Guds englar med helsing i sky,

Guds fred og velsigning dei bjoda.

No stig i frå jordi ein helgåsang ny,

som skal gjenom himmelen ljoda.

Guds fred og vel møtt du barn som er født,

vår Fredsfyrste høgt være lova.

VI GRATULERER

60 år	Født 1924
Nils G. Urdal	19.1
Toralf Jävold	6.2
Norvald Enersen	22.2
Arvid Seel	25.3

50 år	Født 1934
Randi Sæther	6.1
Ole Bergstøl	20.1
Attila Bende	22.1
Åsta Ingebretsen	18.3

Omslagsbildet viser 3 av de mest populære snille kvinner på Hunsfos: Unni Aslaksen, Mathilde Honnemyr, Mary Nilsen (den 4. Marit Eggen var ikke tilstede) — som julenissen hadde funnet å ville gi takk og klem og konfekt. Vi har anmodet julenissen om å komme i år også til våre venninner. Så får vi vente og se! Fremragende har de vært også det siste året!

HUNSFOSPOSTEN
utgitt av
Hunsfos Fabrikker
Hunsfos Arbeiderforening
Hunsfos Funksjonærforening
Hunsfos Bedriftsidrettslag

REDAKSJON
Redaktør Tryggve Kittelsen
Jan Zachariassen
Jan Skårdal
Anne Marie Åvitsland
Tor Dalsøren

Fotograf Reidar Liane

Tegner Sigurd Gundersen

Ettertrykk bare etter
nærmere avtale

TRYKT HOS
Sørtrykk, Vennesla
på 100 gr Crown Set
Omslag
150 gr. Crown Set

Julebetraktning

Den store hemmelighet.

1.Tim.3:16: "Det må alle bekjenne, at gudsfryktens hemmelighet er stor:

Han ble åpenbart i menneskers skikkelse.

vant sin rett i Ånden,
ble sett av engler,
forkynt for folkene,
trodd i verden,
tatt opp i herlighet."

Når Jesus faller på plass i ditt livs puslespill da går livet opp. Da ser du meningen. Så lenge Jesus mangler i ditt livs puslespill så blir hemmeligheten med ditt liv ikke åpenbar.

Gud ble menneske. Det er uhørt at Gud ble menneske. Det er mere alminnelig og "fornuftig" å si at menneske ble gud lik. Her er det ikke en oppadstreben for å bli lik gudene, men her er det Gud den allmektige som stiger ned og blir et menneske.

"Og okse der og asen stod og så den Gud og Herre god", synger vi i en julesang. Det er hemmelig heten. Det er Gud som møter oss i Jesus.

Gud utleverte seg til slekten.

Gud gjorde seg hjelpeløs i Jesus som et lite barn.

Dette er Guds store hemmelighet.

Som Guds herlighet fylte templet slik fyller i fullkommen forstand Guds herlighet Sønnen til evig tid.

Juleevangeliet er en himmelropende protest mot enhver selvforløsningslære og hjelp-deg-selv-tenkning.

Alt finner sin mening i Ham.

Alt finner sitt mål i Ham.

Alt dreier seg om Guds Sønn.

Han er sentrum for historien.

Hen er sentrum for Bibelen.

Hen er sentrum i ditt liv enten til frelse eller fordømmelse.

Han ga seg selv for deg!

"Rom for Jesus: Ærens konge
og lukk opp og slipp ham inn,
salighet han med seg bringer,
All hans herlighet blir din."

God jul!

Terje A. Bestul.

Kirsten og Terje A. Bestul

De fleste av oss kjenner res.kap. Terje A. Bestul som forkynner og som menneske.

Han er født i Skien i 1941. Ble gift med Kirsten Hyni i 1966. Før han ble res.kap. i Vennesla i 1979 var han feltprest i 1966, kallskapelan i Sortland 1967 og sogneprest i Bø i Vesterålen 1969.

Vi takker Bestul for de ord han har gitt oss til jul og ønsker ham og hans familie god jul.

Ved å se ovenstående uttrykk vil sikkert mange si og tenke at dette er da meningsløst. Andre blir kanskje vitelystne og leser ufortrødent videre. Alt er såre enkelt og upretensjøst. Nå skal du høre:

GEIF er sammendrag av G står for glede, E betyr entusiasme og IF blir å innfri forventninger.

Glede er så mangt. Vår dikter Arnulf Øverland har en helt entydig oppfatning av begrepet "Der er en lykke i livet som ikke vendes til lede. Det at du gleder en annen, det er den eneste glede".

Vel og bra, men så kategorisk kan vi vel ikke være. Vi på våre kanter burde ha meget å glede oss over. Vi har tross mangler på visse områder et bra land å leve i. Vi har fred – dog dessverre en usikker sådan. Jeg minnes Nordal Grieg "Krig er forakt for liv – fred er å skape". Vi har frihet og kan stort sett skrive og si hva vi mener. Slett ingen selvfølgelighet i mange land. Vi har en fantastisk natur. Dette for å nevne noe.

På Hunsfos har vi inneværende år stort sett hatt så meget å glede oss over. Jeg tenker på god produksjon – og salgstallene blir utvilsomt de høyeste i selskapets historie. Årsresultatet burde også bli brukbart. Alt dette får vi komme tilbake til om ikke så lenge.

Det viktigste vi kan glede oss over er at vi sammen synes å ha lagt noe av grunnlaget for en positiv utvikling ved bedriften.

Entusiasme. Trengs nå det i vårt daglige bedriftsliv? Det må vel være nok å vise dette på fotballbanen! Og hva er det egentlig for noe? Noen forbinder det med barnslighet dette å vise entusiasme. Å være ivrig går ikke an for alvorlige kvinner og menn. Andre hevder at entusiasme ofte fører til overtramp.

Men ser vi oss rundt og minnes fortiden, kan vi trygt fastslå at entusiasme har vært og er halve drivkraften for å få store ting til å skje. Tenk på de store oppdagerne, oppfinnere og vitenskapelige fremskritt. Å nå de høyeste topper ved klatring, utføre store bragder uten tanke på økonomisk gevinst. Uten en sterk

HUNSFOS – GEIF

entusiasme ville neppe Charles Lindberg greid å fly helt alene over Atlanterhavet!

Til daglig er vi kanskje redde for å vise ivrighet. La oss lenge oss tilbake til guttungens iver og entusiasme når han holder på med sine byggeklosser.

Jeg har registrert at begrepet heldigvis også eksisterer på vår bedrift. Og jeg tror den øker dersom vi fortsatt kan legge forholdene til rette. Entusiasme er som en katalysator i den kjemiske prosess. Er vi ivrige for å nå satte mål – så er halve seieren vunnet. Og i tråd med dette: Entusiasme har smitteeffekt!

Innfri forventninger. Dette er vel den vanskeligste og mest udefinierbare delen av "Geif". Meget kunne være verd å skrive om IF, spesielt relatert til medmenneskelige forhold. Dette å innfri hverandres forventninger både i storm og stille.

La meg umiddelbart holde meg til vår konkrete bedriftssituasjon. På ulike områder har vi i fellesskap satt opp en rekke mål. Disse mål er spaltet opp og delt på de forskjellige avdelinger og i stor grad også knyttet til bestemte maskiner og anlegg.

Rett ofte har jeg møtt operatører og/eller formenn og ingeniører som utbryter: "I det siste døgnet produserte vi 10 tonn over budsjettet – og med bra kvalitet". Ved en slik anledning er man altså ivrig for å innfri de forventninger som er satt. Eller, "har vi ikke fått det fint her nå da, Flaatin?" 100 % innfrielse av forventningene! Eksemplene kunne forfleres.

Men forventninger er tosidige, ikke envejskjøring. Hver i sær på Hunsfos burde etter min mening sette seg ned å tenke over hvilke forventninger de andre stiller til en selv. Vel verd å bruke et minutt eller to for slike vurderinger.

Hermed er begrepet "Geif" en smule antydning – slik som jeg ser det.

Vi nærmer oss jul. Kanskje det er derfor jeg kommer med overnevnte, ikke særlig dyp-sindige betraktninger. Det får så være.

I alle fall vil jeg ønske samtlige ansatte med familier en riktig god, fredfull og høytidsstemt JULEFEIRING.

SALGET

Hunfos Fabrikker vil i år nå et overskudd som både er bedre enn fjorårets og som ligger betydelig over budsjettet for året. Bak dette ligger innsatsen fra bedriftens 720 ansatte. Et av de områder hvor H.F. har hatt fremgang er på markedssiden. Totalt salg er 4 % høyere enn i budsjettet og 10 % over fjorårets salgstall. Redaksjonen har derfor hatt en samtale med salgsdirektør Magne Holmen.

Holmen, ifjor på denne tiden var salgstallene langt fra lyse. Hva er de viktigste årsakene til denne positive salgsutviklingen vi har hatt i år?

Først må nevnes en generell bedring i markedsforholdene fra våren av. Der nest at våre anstrengelser eksternt på markedssiden og internt i bedriften begynner å gi resultater. PM 1 og spesielt PM 5 var i fjor inne i en omleggingsfase med hensyn på produktspekteret. Vi ser nå konkrete resultater av dette arbeidet, og PM 1 er praktisk talt fullt beskjefteget med utviklede produkter for det norske markedet. Også for PM 5 ser vi positive resultater av vår satsing, eksempelvis ubestrøket tapetpapir. Når det gjelder bedringen i markedet har vi i første rekke fått volummessige utslag, dvs. høyere salg, men vi har også oppnådd prisøkninger innen visse produkt- og markedsområder.

Kan du si litt nærmere om de enkelte markeder?

Vi har konsentrert oss på tre hovedmarkeder — Norge, U.K. og Sovjetunionen. Det er grunn til å nevne at vi har lagt stor vekt på å styrke vårt markedsapparat i England og har i løpet av inneværende år i store trekk gjennomført sentralisering av vår representasjon gjennom Frank Crossley & Son Ltd. I denne forbindelse har vi sammen med Crossley etablert et salgskontor i Manchester, som vil bety en forsterking av vår posisjon i det nordlige England, hvor hovedtyngden av våre kunder befinner seg.

Sovjet, jeg ser at du har russiske fyrstikker liggende foran deg?

Ja, Flaatin og jeg har nettopp vært i Moskva for å forhandle 1984-kontraktene med russerne. H.F. har nå gjennom 20 år operert på Sovjetunionen og våre engasjementer der har vært av stor betydning for oss i denne tiden. Vi satser bevisst på å videreutvikle denne forretningsforbindelsen også i fremtiden. Det kan eksempelvis nevnes at vi har startet leveringer av et nytt produkt fra PM 3 — karamellpapir.

Norge?

Nå, endelig kommer spørsmålet. Vi har i år øket salget med 40 % på

Magne Holmen

det norske markedet fra i fjor. Dette er langt bedre enn forutsatt i budsjettet og vi ser nå at PM 1 har bedret sin innføringsevne radikalt.

Hvordan vurderes det norske markedet?

Hjemmemarkedet vil alltid være av den største betydning for en produksjonsbedrift, og Hunfos Fabrikker satser bevisst for å øke hjemmemarkedsandelen fordi det er lettere å knytte direkte og varige samarbeidsforhold med kundene/brukerne av vårt papir. Dette betyr at vi bedre kan følge og tilpasse produktene til det aktuelle behov og tekniske utstyr som anvendes av papirkunden. Dette er nødvendig for å kunne følge den rivende tekniske utvikling på brukerhold. Til sist må en også ta med de naturlige konkurransemessige fortrinn vi har i form av nærhet til markedet — så som transportkostnader.

Foretrekker kundene en norsk leverandør?

Ja, vi har fått klare uttrykk for at norske kunder foretrekker norsk papir. Nå er det imidlertid en ufravikelig forutsetning at kvaliteten på det vi leverer er tilstrekkelig god og helst

bedre enn utenlandske konkurrenter. Her må en fremheve den bemerkelsesverdige kvalitetsheving på samtlige kvaliteter på PM 1. Dette er et resultat av vellykkede investeringer på maskinen og ikke minst helhjertet innsats fra alle mennesker som er knyttet til PM 1.

Hvilke produkter selges best på Norge?

Vi satser nå på fire hovedproduktområder på PM 1 — formularpapir, konvoluttpapir, A4-papir og trykkpapir. Bedriften har i år investert i nytt moderne anlegg for produksjon av A4-papir, og A4 til det innenlandske marked er nå PM 1's største produktområde. For trykkpapirsektoren har H.F. 1/3 av offsetmarkedet. Vårt hovedprodukt her — Crownset, er i hyggelig fremgang. Innen vanlig treffritt trykkpapir forøvrig er det en betydelig overgang til bestrøkte kvaliteter.

Hunfos har eget salgskontor i Oslo, hvorfor?

I vårt hjemmemarked finner vi det naturlig å ha vårt eget eksterne markedsapparat. Kontoret i Oslo, som forresten ligger på Lysaker, består av 7 personer og er en forlenget arm av salgsorganisasjonen her i Vennesla. Dette samspillet fungerer utmerket og det er som sagt oppnådd meget gode resultater i år. Jeg vil forøvrig anbefale Hunfosposten å lage en egen artikkel om vårt Oslo-kontor og folkene som arbeider der. (Kommer i neste nr. Red.).

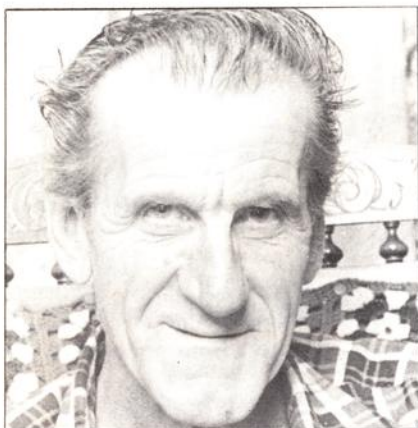
Til sist Holmen, hvordan er utsiktene for neste år?

Utgangspunktet er bedre enn på lenge. Samtlige papirmaskiner har gode ordreholdninger og vi ser på 1984 med en viss optimisme. Vi har gjennomgått salgsbudsjettene såvel internt som med kunder og agenter, og vi har grunn til å tro at de planer som er trukket opp, er realistiske. Foruten en økning i salgsvolum, regner vi også med visse prisøkninger. Vi må imidlertid ikke glemme muligheten for overraskelser idet vi som en typisk eksportbedrift er avhengig av den internasjonale konkurransesituasjon.

J.Z.

Veteraner som takker av

Paul Andersen

PAUL ANDERSEN

Ja, nå er det alt gått et år siden Paul sluttet her. I november i fjor måtte han gi seg. Helsemessige grunner tvang han til det.

Alle kjenner Paul. På loftet i 5-eren har han vært en årrekke. Men la oss ta det kronologisk. Han er født 20/11 1925 i Froland. Allerede før han var konfirmert begynte han å arbeide i skogen. Han var også på sagbruk og høvleri. Det holdt han på med inntil han kom til Vennesla i august 1960. Den 18. august samme år begynte han på Hunsfos. Han var først i PM 1–2 noen år, men så ble det masseloftet, og der likte han seg. Både jobben, og særlig skiftene, var akkurat som han ønsket seg. Derfor var det hardt for Paul da han siste halve året måtte slutte med skift og gå over på dagen p.g.a. helsa.

Nå idag blir det ikke så mye å ta seg til. Han har ikke noen store hobbyer utenom arbeidet, så dagene blir noe lange. Paul er vant med å slite, og likte det. Nå blir det noen turer i skogen når været er bra, og ellers rundt å besøke venner og kjente.

Vi ønsker han mange gode år fortsatt, og takker for samarbeidet på Hunsfos.

ANNE LISE BJELLÅS

Anne Lise er født og oppvokst i Tvangsdalen. Hun begynte på Hunsfos første gang i 1951, var borte litt, og begynte igjen siste gangen 19/6 1957. Hun har vært på Salen det meste av tiden, var blant annet sammen med Torleif Hagen i 8 år ved skjærebordet. Hun ble tidlig enke, og reiste da vekk et par år for å få det litt på avstand. Senere har hun vært i vaskeriet, og i

Anne Lise Bjellås

pakkeriet til avdeling 9. De siste årene har hun vært mye plaget av verk i armer og skuldre, og ble sykemeldt for ca. 1 1/2 år siden. Nå er hun så gått over på uføretrygd.

Anne Lise sier det har vært en veldig grei arbeidsplass. Hun kunne ikke tenke seg noen bedre plass å være.

Nå benytter hun tiden til å reise og besøke barna sine. Og så broderer hun nydelige bilder som hun gir bort som gaver. Ellers liker hun å gå turer i skog og mark, og sier heller ikke nei takk til en fisketur.

Vi ønsker henne lykke til i årene som kommer.

VETLE FAREMO

Vetle Faremo er født 16/11 1926, på Austad i Bygland. Der drev han for seg selv med gårdsarbeid inntil han flyttet til Vennesla i 1959. Han begynte på Hunsfos 13. juli samme år. Den første tida var han i PM 5 som heisefører. Han kjørte ruller, og ark fra den gamle saksa i 5-eren og opp på salen. Han var også på saksa en tid. Så ble han S.P.mann. Ikke politiker, men han hadde gjenvinningsapparatene for papirmaskinene. Da den stillingen opphørte, begynte han på kjemikalieavdelingen. Der ble han til han av helsemessige grunner måtte slutte for snart et par år siden. Han likte seg godt på Hunsfos. Greie arbeidskamerater og godt miljø, sier han. Han var hele tiden på skift 2.

Tiden nå benytter han til å stelle med hus og hage. Og alt som sriver, sier han. Motorer og biler og slikt liker han å stelle med. Så noen fritidsproblemer har han ikke.

Vi ønsker han og kona mange gode år framover.

Vetle Farmo

ALF HORNNES

Alf Hornnes er en av veteranene som har sluttet. Han er født 4/10 1921 i Vennesla. Her har han alltid bodd, og her liker han seg godt. Etter skolen begynte han på Vigeland Brug. Så var han på Falconbridge, og senere hos Høidal. På Hunsfos begynte han 3. mai 1955. Den første tiden var han på gården, men kom så inn på maskinverkstedet. Der ble han helt til han gikk av.

Alf likte seg godt på verkstedet. Det var en veldig grei arbeidsplass, sier han. Kameratskapet var godt, og ledelsen grei å ha med å gjøre.

Nå går dagene med til å stelle med hus og hage, litt snekring og noen fisketurer liker han også. Der er alltid noe å ta seg til, sier han.

Vi takker Alf for tiden på Hunsfos, og ønsker lykke til framover.

Alf Hornnes

Landsmøte i Norsk Papirindustriarbeiderforbund

Forbundets 20. ordinære landsmøte ble avviklet i Oslo i tiden fra 26. til 30. september. Som utsendinger fra Hunsfos Arbeiderforening deltok Lorents Larsen, Rolf Andersen, Jan Skårdal, Reidar Arntzen, Åsta Ingebretsen og Vidar Linde. Videre møtte også Harald Iversen som medlem av forbundsstyret. De fleste av oss reiste med fly fra Kjevik om morgenen mandag den 26. Men en hadde reist med nattoget, og et par kjørt med egen bil. Vi ble innkvartert på hotell Sara, tidligere hotell Viking, like ved Østbanen, og bare 5 min. spasertur fra møtelokalet.

Det var hyggelig og treffe kamerater fra andre papirfabrikker og diskutere felles problemer. Praten gikk livlig i pausene og om kveldene. Vi var forresten temmelig slitne om kvelden.

Det er nokså slitsomt å sitte på møter fra 9 om morgenen til 6 om kvelden hver dag, og fordøye alt som ble sagt fra talerstolen.

Landsmøtefesten ble avviklet allerede første kvelden i storsalen i Folkets Hus. Det var en koselig kveld med mye god mat og drikke, og anledning til en svingom for den som måtte ønske det. De fleste av oss hadde ektefellene med, og for alle dem, og landsmøtets gjester fra inn og utland, ble det arrangert tur til Skogmuseet på Elverum på tirsdag. Det var en fin tur og hyggelig avveksling, mente deltakerne.

Vi merket oss hvor godt forberedt alle sakene var. Det var tydelig at forbundets tillitsmenn hadde lagt ned mye arbeid på de forskjellige sakene. Av saker som var oppe, er vel det

meste kjent fra pressens omtale. Det har vel aldri før vært så god pressedekning fra noe landsmøte, det var jo innslag i Dagsrevy og radio nesten hver eneste kveld. Men det var også noen viktige saker som ble behandlet. Blant annet vedtaket om å forberede en sammenslutning mellom Jern og Metall, Bekledning, Bygnings og Papirforbundet. Vedtaket om å si nei til et lønnstagerfond etter modell fra Sverige, var også en stor sak. Av valgene må vi nevne at Rolf Andersen går inn som forbundsstyremedlem etter Harald Iversen.

Dagene gikk fort, og fredag ettermiddag var det klart for hjemreise. Vi var alle enige om at dagene hadde vært en stor opplevelse, og en inspirasjon for det videre fagforeningsarbeid på Hunsfos. J. S.

Den Gamle Garde

Bernt Berntsen

Vi omtaler i Hunsfosposten normalt bare veteraner som takker for seg. Vi har ikke anledning til å følge dem videre, men får vi et tips om det, vil vi gjerne med noen ord hedre gamle kollegaer som har nådd særlig høy alder.

Denne gangen har vi oppsøkt Bernt Berntsen på hans 90 års dag den 31. oktober i hans hyggelige hjem på Rakkestad.

Det var en glede å konstatere at han fremdeles har sitt gode humør i behold, er frisk etter alderen og dyrker

sin gamle hobby – lesning. Det sies at det knapt er noen bok på biblioteket som han ikke har lest.

Bernt Berntsen er født på Flateiland, en husmannsplass som lå under Vigeland Brug.

Før han begynte på Hunsfos var han en tid ved ovnene på Vigeland Brug, og en tid tok han på seg forskjellige oppdrag som kjørekar med egen hest.

På Hunsfos var han i 45 år frem til 31. oktober 1963 da han ble pensjonert. Her var han først i sliperiet, deretter i hollenderiet og kom nokså snart over i rullepakteriene. I hele 20 år var han med i styret for Hunsfos Fabrikkers sykekasse.

Som pensjonist ble det mere tid til overs for å dyrke sine hobbyer: Lesing og friluftsliv. Men det var ikke nok for den driftige mannen. Han hjalp sin sønn Alf med transport av varer hvorav levering av oljefat til husstander utgjorde en stor del. En venn uttalte at Bernt var gått over i oljen. Så han var tidelig ute!

Vi ønsker Bernt fortsatt gode år sammen med sin kone Alma.

VITSER

– Min far tjener sine penger på de feil som andre gjør.
– Nei, ja så, er din far advokat?
– Å langt ifra. Han fabrikerer viskelær.

To fāmælte gårdbrukere hadde kjent hverandre så lenge de hadde levet, men når de møttes ble det som regel ikke sagt mer enn „Godmorgen” eller „Fint vær i dag”. En ettermiddag de traff hverandre ble den ene imidlertid litt mer pratsom. „Du Johan,” sa han til vennen sin, „hva ga du hesten din da den hadde kolikk?”

„Terpentin,” svarte Johan.

„Takk,” sa den andre.

To uker senere møttes de igjen. „Fortalte ikke du meg at du ga hesten din terpentin da den hadde kolikk?”

„Jo,” svarte Johan.

„Jeg ga min også terpentin og den kreperte.”

„Det gjorde min også ” sa Johan.

– Nå, Erik, hvordan står det til, bra?
– Bra?, Nei, men det er bedre.
– Det er da bra at du er bedre.
– Ja, men det hadde jo vært bedre om det var bra.

AVD. 10 A-4-LINJEN

Vårt kontorpapir på høyde med våre konkurrenters både når det gjelder kvalitet og stabilitet. Nye markeder erobres.

Foto: Reidar Liane

Siden Reidar Liane i H-posten nr. 2 1982 redegjorde for produksjonen på A4-linjen, er det skjedd en ytterligere gledelig utvikling. Vi har henvendt oss til Bård Joreid og Alf Melling for å høre nærmere om dette.

Etter at det ble bestemt å kjøre PM 1 igang igjen 12. mai -81 etter å ha stått hele året, viste det seg helt nødvendig å stabilisere råstoffet for å ha mulighet for å komme opp på våre konkurrenters kvalitets- og stabilitetsnivå. Det ble investert 2 – 3 mill. kr. for å jevne massekonsentrasjonene. Maskinen fikk data-anlegg. Toppkvalitet ble prioritert fremfor topp-produksjon.

Resultatene uteble ikke. Stabiliteten ble bedret og vi kunne kjøre samme gode kvalitet fra gang til gang. Kunden reagerte positivt. Igjen kunne vi konkurrere på innlandet også med svenske leverandører.

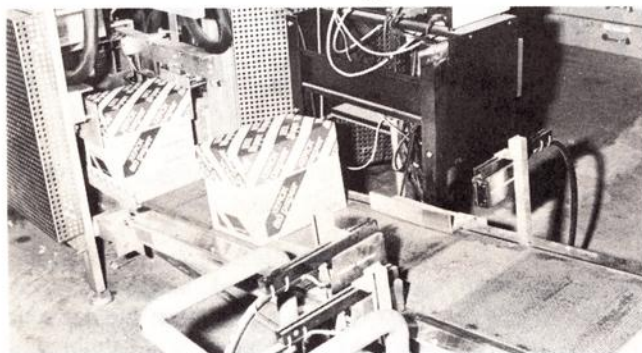
I 1975 hadde vi tenkt å satse stort på kontorpapir. Det ble installert en ny skjæremaskin i tillegg til den vi hadde. Kvalitetsproblemer gjorde at vi ikke nådde frem.

Det morsomme var at forespørslene økte kraftig på kort tid i en periode da markedet var helt på bunnen, og det på grunn av kvalitet og ikke noe annet.

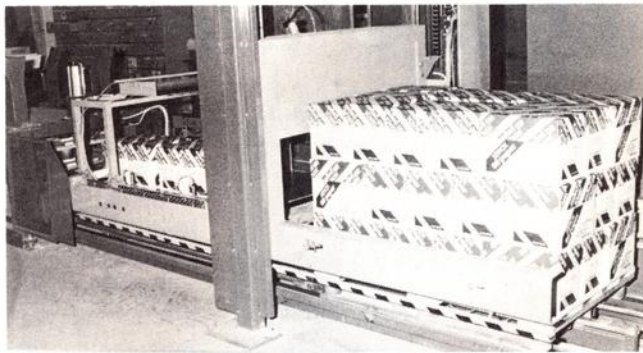
Dermed var det duket for kapasitetsutvidelse. Vår ene linje var halvautomatisk. Mye av pakkingen måtte forgå for hånd. Linjen er nå fullautomatisert. Vi regner nå med å kunne kjøre henimot 7000 t/år på 2 skift, mot før i underkant av 2000 t/år på 1. skift. Budsjettet for neste år lyder på 6800 tonn.

For tiden er leveransene på etterskudd. Dette betyr at vi må være på jakt etter nye metoder for å øke kapasiteten på linjen. Melling og Joreid nevner noen aspekter i denne forbindelse som det vil føre for langt å komme inn på her.

Når dette skrives er det fremdeles en del mindre svakheter som må rettes på. Men det er ikke mere enn hva en kan vente ved et anlegg som dette som har forholdsvis kompliserte styringsystemer.

Ferdige pakker ut fra pakkemaskinen

Palleteringsmaskin

Gangen i prosessen er nå som følger. Fra opprullingsstativene går papiret gjennom kutter – gjennom pakkemaskin hvor det pakkes i ris – risene går videre og stables opp 5 og 5 som emballeres i esker og transporteres så frem til pallelaster som bygger pallen opp i et bestemt mønster. Det hele kjøres så ut for plastemballering og er ferdig.

Alt går automatisk og en behøver ikke å ta en hånd i noe før plasten skal tvinnes på.

Når dette skrives prøvekjøres et dupliseringspapir som skal leveres på paller uten pakking. Dette vil utgjøre bare en liten del av produksjonen.

Vi har gått over til en mere moderne merking av kartongene. Istedet for liming av etiketter brukes blekkstråleskriver. Det blåses på små blekk-klatter i et bestemt mønster styrt av egen datamaskin. Tekst og merking kan lett forandres.

På linjen kommer vi til å kjøre 3 kvaliteter. Etterspørslen etter Crown Print (for stensil-duplisering) er liten og denne kvalitet vil gå ut. Vi blir stående igjen med Crown Copy, Crown Bond og Xerox-papir i vektor 70 – 100 g/m².

Den andre skjæremaskinen vil bli benyttet til A3. Den gir god skjæring (riktige dimensjoner), men da det går lite av denne kvalitet vil pakkingen fortsatt skje for hånd.

Vi var interessert i å høre hva operatørene – som bokstavelig talt føler linjens styrke og svakheter på kroppen – har å si i forbindelse med den utvikling som har foregått. →

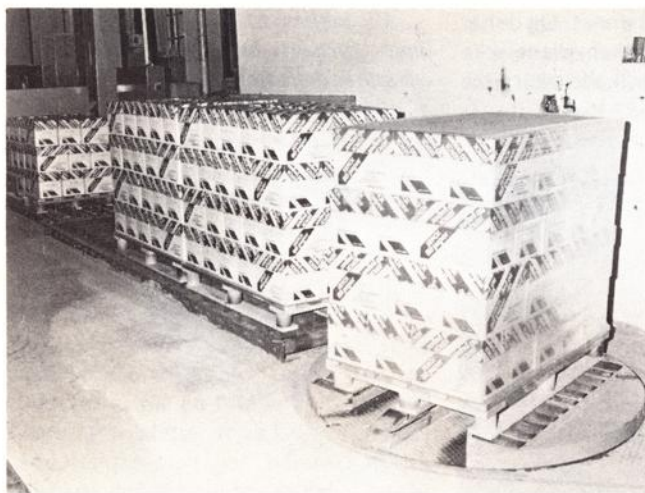
Hunfos eneste papirfabrikk i Norden (i verden?) som har egen «Såpefabrikk»

For bare snaut 40 år siden fantes i Kristiansand 6 såpefabrikker. I dag er det bare en tilbake – Freyasdal Såpefabrikk – som nylig har flyttet inn i nye lokaler på Fagerholt Industriområde. Her produseres et hundretall produkter. Av spesiell interesse er at Hunfosveteranen Harry Holman er laboratorieingeniør på denne avansert såpefabrikken. Det er samme mannen som er far til „såpefabrikken” på Hunfos.

Det var i slutten av 60 årene at Holman fikk i oppdrag av Fleischer å arbeide videre med et prosjekt som gikk ut på å utvikle et surt og et alkalisk filtvaskemiddel for papirfabrikken. Parallelt med dette arbeide ble det utviklet et bekvaskemiddel for cellulosefabrikken. Dette resulterte i produkter som foruten å bli tatt i bruk på Hunfos også ble levert til to papirfabrikker på Østlandet. I årene 70/71 ble det innredet et laboratorium på limkjøkkenloftet for videreutvikling av vaskemidler og barkprodukter. De sistnevnte krevde den største arbeidsinnsats og medførte betydelig markedsføring. De første båtlaste med bark ble levert til Rogaland i -72/-73. Forøvrig ble det utviklet en rekke interessante jordprodukter som krevde oppberedningsutstyr, men som dessverre bedriften ikke så seg i stand til å skaffe. Imidlertid er det i årene som fulgte levert betydelige mengder revet bark til veksthus og til hageeiere.

Holman fortsatte 3 år som konsulent etterat han ble pensjonert i 1979. Han videreførte arbeidene med vaskemidler og kunne ved sin fratreden levere sin etterfølger Erik Ulltveit reseptene for en rekke midler som ble produsert på limloftet og var til god hjelp for brukerne på Hunfos. Ulltveit arbeider nå halve tiden med produksjon og utvikling av vaskemidler på limloftet, og halvetiden som daglaborant ved hovedlaboratoriet.

Erik Ulltveit (mannen til søster Martha) har gått befalskole og er utdannet agronom. Før han kom til Hunfos i 1954 var han gårdsarbeider på Gjerstad. Hos oss har han arbeidet på skift i renseri, i papirfabrikken og på hovedlaboratoriet. I 6 år var han deretter i kjemikalieavdelingen, og 2 år i kokeriet og i blekeriet. I de siste 5 år har han vært daglaborant.

Ferdige paller kommer ut

For tiden kjøres 2 skift med disse operatører. Fra venstre: Tor Harald Olsen, Solveig Renstrøm, Reidar Liane, Turid Harriet Nygård, Gunnar Bekkhus. Tom S. Jarlsby var ikke tilstede.

Operatørene har gitt fellessvar på 2 av 3 spørsmål som vi har stillet.

– *Tror du det er mulig å oppnå større produksjon enn hva linje A-4 nå er god for?*

– Vi er ennå inne i en prøveperiode hvor justeringer og montering av enkle hjelpemidler foretaes. Når alt fungerer tilfredsstillende vil vi i gjennomsnitt holde en høyere produksjon.

Vi har allerede satt ny dagsrekord og har nå klart over 4 millioner ark på en dag. Eller nok til julebrev til hver nordmann og vel så det!

– *Har du noen forslag eller ideer til forbedringer?*

– Det vil nå bli ferre operatører ved A-4 linjen etterat det nye er i drift 2 – 3 stk. Det er derfor påkrevet at en del alarmsystemer må innstalleres

slik at vi får „beskjed” om feil FØR maskinen(e) stopper.

– *Hva synes du om arbeidsplassen din?*

Her har bare to svart.

a) Den er ok dersom det blir riktig bemanning.

b) OK, men enkelte tider litt for mye masing.

T.K.

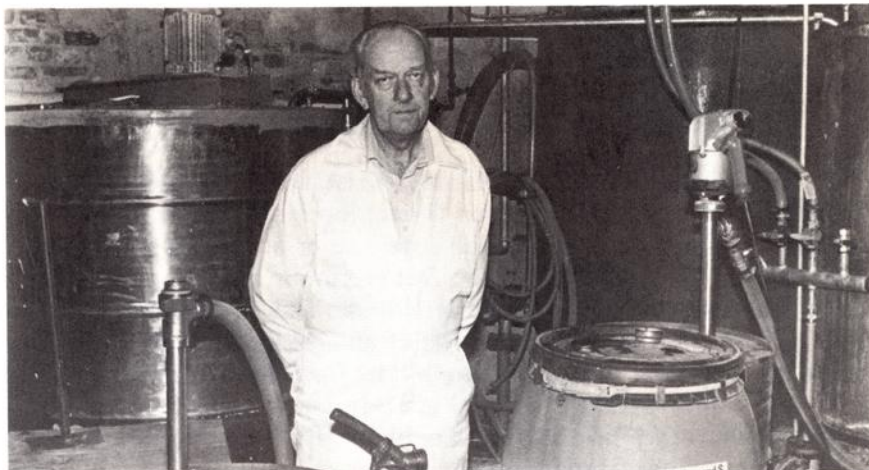
– Vi spør Erik Ullveit om hvorledes det har seg at mens det legges ned såpefabrikker i Kristiansand så oppstår det en ny på Hunsfos med en halv ansatt?

– Jeg har stor respekt for det Harry F. Holman har utrettet. Det har ført til besparelser for bedriften. Han lot seg ikke stoppe av vår tids altfor store klokkekjærlighet for gigantomani. På en av de mest utrivelige plasser i bedriften innredet han laboratorium og produksjonsutstyr for vaskemidler. Opprinnelig var det utvikling og salg av barkprodukter som var hovedopp-gaven. Idag foregår ingen virksomhet med dette. Jeg vil som agronom ikke unnlate å beklage at bedriften ikke har funnet det interessant å fortsette arbeidet med barkprodukter. At det til og med er planer om å nedlegge bark-riveanlegget er meningsløst. Folk har lært seg til å bruke bark til jordbruks-formål og vil gjerne fortsette å bruke det. Det er miljøvennlig tiltak som bedriften bør ha råd til å fortsette med.

Men det var spørsmål om vaskemidler jeg skulle svare på. Det har vist seg at det lønner seg å lage vaskemidler selv. Ifølge en beregning gjort av Fleischer i juli -82 sparte bedriften netto ca. 330.000 kroner på et halvt år. Nå er besparelsen vesentlig større.

– Hvilke vaskemidler av egen produksjon brukes idag?

– Vi produserer 3 typer filtvaske-midler en sur og to alkaliske med forskjellige styrkegrad.

Erik Ullveit

Så har vi VMX, RM₃ og RM₄ som er velkjente av de ansatte. De fåes kjøpt for en rimelig betaling som alle vet. Også for rengjøring i bedriften er midlene populære. Et meget effektivt middel er Hunsfos-skum vaks.

Siste tilvekst på stammen fra vaske-middelavdelingen er brannskum. Dette har vært prøvd av vårt brannvern med utmerket resultat.

Meget viktig er det at alle overnevnte produkter i motsetning til mange midler som finnes på markedet, bare i en meget beskjeden grad inneholder stoffer som er giftige for miljøet. Selvsagt må det vises forsiktighet under bruken som alt annet. Og det er også på det rene at vaskemidlene ikke har tendens til å fremkalle allergiske reaksjoner.

– Hvor brukes midlene?

– Etter behov på alle papirmaskinenes filtvaskere.

– Bekbekjemping i cellulosefabrikken – tilsettes massen eller brukes til rengjøring.

– Rengjøring generelt – skumlegning – ved 25 – 30 skumlegnings-punkter rundt om i fabrikk.

– Rengjøring av bek i vira, av maskin-deler og av kummer.

– Rengjøring på verkstedene.

– Rengjøringsmidler til rengjørings-assistenten.

– Vask av filterduker.

– Salg til ansatte.

Vi takker Erik Ullveit og ønsker ham fortsatt hell med arbeidet på vaskemiddelloftet.

T.K.

Veteranen Harry F. Holman holdt foredrag 19. november om bruk av vaskemidler for vår "vaskeballett". Det var foredrag som hadde "vaska seg" og det med HF-vaskemidler. Bakerst ved bordet: Holman og Ullveit.

KOSTHOLD OG MOSJON

Vitsestafetten

Harald Skuland

Mørketida har kommet over oss. Som bjørnen går vi i hi i tunge mørke høstkvelder, og setter oss i godstolen foran tv-skjermen. Og selvfølgelig må vi ha "noget attåt". Det disktes opp med søtsaker, kaker eller snacks. Alt lagres på velfødde sideben. Vi går mot vekttoppen i vinterhalvåret.

Dette er den vanlige nordmanns vektkurve. De legger på seg i mørketida. Klimaks nåes i julehøytida da vi stadig går rundt "stumette".

Etter jeg i vel et halvt års tid har observert hver enkelts vekturve, kan jeg konstatere at vi er gjennomsnittlige for tykke her ved Hunsfos Fabrikker. Det visste jeg for såvidt på forhånd. Normalveкта i Norge er over det som er ideelt. Denne beregnes enkelt ved at høyda over 1 m i kilo er lik normalveкта. Altså en person på 175 cm har en normalvekt på 175 minus 100 = 75 kg. Idealkveкта er normalvekt minus 10 %. I overnevnte tilfelle 75 kg minus 7,5 kg = 67,5 kg. Imidlertid bør man ikke henge seg for mye opp i tall. Vi har alle medfødte anlegg og kroppsbygning, slik at det vil være store individuelle variasjoner. Viktig er derimot at vi får en følelse av fysisk velvære. For dette er ikke kroppsvekt avgjørende, men her kommer fysisk form og kondisjon inn i bildet.

Hva bør så en vanlig stuegris gjøre nå i disse førjulstider?. Mange sier et krampaktig forsøk på en slankekur. Effekten er oftest god, men varigheten kort.

Generelt kan man si at den norske kost inneholder for mye fett og for lite kullhydrater. I praksis betyr dette for mye melk, smør, ost, sjokolade, og chips. Og for lite poteter og grovbrød. Gode praktiske råd er å bytte ut H-melk med skummet-melk, kutte ut smør på maten. Videre er det gunstig å fylle opp magen litt før vi spiser, da

blir vi raskere mett. Et par glass vann før måltidet vil gjøre nytten.

Stuegrisen som koser seg med sitt kveldsmåltid, inntar nok et av de mest kaloripregede måltider. Dette bør helst utgå, eventuelt erstattes av salat, kålrot eller andre kalorifattige grønnsaker og frukter. Årsaken er at vi om kvelden er svært passive og forbruker få kalorier.

Kaloriforbruk fører meg over til mitt andre hovedpoeng – mosjon. Det å yte kroppen krever økt energiomsætning, det vil i praksis si at maten forbrukes uten å bli lagret som fett. Når man skal begynne å trimme må det gjøres med lempe. Hvis ikke blir man så stiv og støl at man gir fort opp. Viktig er det å la spaserturen eller joggeturen bli en rutine – la det bli samme selvfølgen som å spise. Ellers faller man fort tilbake til sofaen i en behagelig dvale.

Målet er som nevnt et redusert kaloriforbruk og vektreduksjon. Men i tillegg oppnår man en rekke andre gunstige effekter. Generelt får en større yteevne, blir fysisk sterkere. Man vil føle seg mer opplagt og bli lett et såkalt "overskuddsmenneske". Mosjon virker også inn på det psykiske. Som kjent er trim nå nærmest blitt en anerkjent behandlingsform mot psykiske lidelser. Det er gjort forsøk ved Modum Bad Sanatorium hvor et trimopplegg sammen med noe psykoterapi virker bedre enn medikamenter.

Videre har økt kondisjon og yteevne en gunstig virkning på hjertet. Blodtrykket vil ofte gå ned på et lavere nivå. Dette bør de mange blodtrykks-pasienter her ved Hunsfos merke seg.

Etter hvert som mosjon er blitt en daglig foreteelse, begynner man å få glede av det. På den daglige trimturen får man oppleve naturen, livet blir rikere å leve.

Initiativet til å komme seg i sving må hver enkelt ta. Men her er det vel riktig å bruke de idrett/aktivitetsorganisasjoner som allerede finnes. Bedriftsidrettslaget er for oss på Hunsfos det naturlige å bruke. Hvis interessen er stor nok vil de sikkert vær behjelpelig med å organisere trimgrupper. Gjennom organisert aktivitet får man nye kamerater og venninner, og dette er med å øke den sosiale trivsel.

God Jul!

Vennlig hilsen
Bedriftslegen

Kjell Olsen valesliperiet mottok denne gangen stafetten og kvitterer med denne historien.

Kjell Olsen

Fra Reiselivet

Konduktøren på Sørlandsbanen:
– Damene kan nå begynne å rote i veskene sine.

Jeg sjekker billettene om 20 minutter.

Kjell Olsen levere stafetten videre til Alma Irene Ingebretsen, labben avd. 9.

Fra
Sigmund B. Stromme

**Idrett, kosthold
og ernæring**

OPPLÆRINGSVIRKSOMHETEN

Hunsfospostens redaksjon har registrert at det i høstsemesteret har vært stor aktivitet på opplæringsfronten. Vi har oppsøkt opplæringsleder Gunnar Hansen for å få en nærmere orientering om hva som foregår.

Hvilke opplæringsaktiviteter er det som pågår ved vår bedrift for tiden?

Først kan jeg bekrefte at aktiviteten på dette området er stor, kanskje større enn noengang. Det største kurset som pågår er "Fagoperatørkurs, sulfitt m/kjemi". Dette er størst både hva lengde og antall deltagere angår. Kurset startet høsten 1982 og avsluttes med eksamen i begynnelsen av februar 1984. Det blir tilsammen hele 45 kurs ganger med en kurs gang pr. uke. Hver uke leverer deltagerne inn oppgavebesvarelser til Treforedlingsindustriens Yrkesopplæring til retting. Alle besvarelsene blir gitt karakterer.

Hvor mange deltagere er det på kurset?

Det er 15 deltagere, som alle kommer fra cellulosefabrikken og kjemikaliegjenvinningsanlegget.

Hva er hensikten med et så omfattende kurs?

Hensikten er selvsagt først og fremst å øke sine kunnskaper for bedre å kunne utføre de oppgaver den enkelte har i sitt daglige arbeid og dermed øke trivselen. Dernest dekker dette en vesentlig del av de teoretiske kunnskaper som kreves for å kunne avlegge fagprøve i treforedlingsfag.

Hvilke kurser må man gjennomgå i tillegg til det du nå har beskrevet?

For å kunne avlegge den teoretiske fagprøve i treforedlingsfaget, må man også ha gjennomgått "Prosesstyringskurset". Det er et kortere kurs på 20 kurs ganger som i sin helhet går ut på opplæring innen instrumenterings- og reguleringssektoren. Også dette kurset avsluttes med eksamen. Det blir i slutten av mars 1984.

Gunnar Hansen

Hvor mange deltagere er det på "Prosesstyringskurset"?

På dette kurset, som er det første som gjennomføres ved vår bedrift, er det 14 deltagere. Alle tilhører papirfabrikken. Etter å ha gjennomført dette kurset, vil de av deltagerne som også i praksis behersker de stillinger som er fastsatt som fagoperatørstillinger, ha anledning til å avlegge fagprøve. Disse vil i så fall bli de første ved vår bedrift som avlegger fagprøve i treforedlingsfag.

Begge de kursene som vi nå har snakket om er beregnet på prosessoperatører. Pågår det også andre kurs?

Ja, det gjør det, og da må jeg først nevne "Laborantkurs, trinn 1". Dette kurset er, som det fremgår av benevnelsen, beregnet på laboranter. Det er i alt 6 deltagere. Kurset strekker seg over 23 kurs ganger og avsluttes i mars 1984.

Et annet kurs som jeg også bør nevne, er truckførerkurs. Truckførerkursene er jo langt kortere kurs enn de som er nevnt foran, men til gjengjeld gjennomføres det flere av disse i

løpet av året. Det siste, som nylig er avsluttet, resulterte i at 16 av våre medarbeidere fikk sine truckførerbrev.

Såvidt jeg forstår, så gjelder disse kursene du nå har beskrevet, medarbeidere på det såkalte "gulyplanet". Blir det også arrangert kurser for andre kategorier medarbeidere?

Behovet for økt kompetanse hos andre kategorier medarbeidere er selvsagt også tilstede. Da vil jeg først nevne kurset "Grunnkurs i arbeidsledelse", som vi i år gjennomfører for 6. gang. Det er i alt 6 deltagere, som er maskinførere, reserveformenn og formenn. Også dette kurset er lagt opp på samme måte, med en undervisningsgang pr. uke og med ukentlige innsendelser av oppgavebesvarelser. Kursets varighet er 30 uker, og er ferdig i mai 1984.

I tillegg til dette "Grunnkurset i arbeidsledelse", har vi i år for første gang, også deltagere ved "Oppfølgingskurs i arbeidsledelse". Deltagerne er 3 formenn fra henholdsvis råstoff-fabrik, papirfabrikk og verksted.

Det siste kurs jeg skal nevne er det som kalles "Administrativ etterutdanning for mellomledere". Også på dette kurset er det 3 deltagere fra henholdsvis råstoff-fabrikk, papirfabrikk og verksted.

Såvidt jeg kan forstå, er alle disse kursene bygd opp på samme måte. Hvem er det egentlig som står bak denne kursvirksomheten?

Det er riktig oppfattet at kursene stort sett er bygd opp over samme lest. Dette opplegget er utarbeidet og holdes vedlike av Treforedlingsindustriens Yrkesopplæring, som er en sentral opplæringsinstitusjon for treforedlingsindustrien i landet. TY, som den forkortet kalles, er vel den eneste bransjeinstitusjon som har offentlig godkjen-

Laborantkurset. Fra venstre: Geir S. Kaasa, Torbjørn E. Tesdal, Edgar Sakariassen, Tove Lindekleiv, Sigmund Siljan. Sittende: Bjørn Johansen. Gunnar Rosstveit var ikke tilstede.

Grunnkurs i arbeidsledelse. Fra venstre: Thomas Skårdal, Trygve Ramsdalen, Håkon Løland, Jan Egil Nordahl, Svein Teigen, kursleder Gunnar Hansen, Sigmund Løyte.

Truck-kurs. Fra venstre: Mary Nilsen som deltakerne forlangte skulle være med på bildet. Hun smører alle kursene med kaffe m.v. Sverre Johan Finnestad, Vidar Skårdal, Bjørn Arild Lindland, Tom S. Jarlsby, Jan M. Robertsen.

nelse som brevskole. En anelse om størrelsesorden, kan man få når jeg forteller at i inneværende skoleår har TY rekordhøy deltagelse med i alt 675 påmeldte til forskjellige kurs.

Hvem er det som er instruktører ved de forskjellige kursene som drives hos oss?

Samtlige kurs dekkes ved hjelp av ingeniører fra vår egen bedrift. Hovedbelastningen faller nok på 3-4 personer, men i tillegg blir det også en del instruktøroppdrag på andre i spesielle

emner under kursenes gang. Selv om kursmateriellet foreligger, er det likevel stor ekstrabelastning som instruktørene påtar seg, både ved grundig forberedelse og i selve instruksjonssituasjonen.

Til slutt, hvordan er interessen hos kursdeltagerne ved alle disse kursene?

Jeg må si at jeg er meget imponert over den interesse og ikke minst innsats de legger for dagen. Vi må huske at dette er kurser som gjennomføres frivillig og i fritiden. Kursenes vanske-

lighetsgrad er slik at det må nedlegges betydelig arbeid i lekselesning og oppgavebesvarelser. Og sist, men ikke minst vil jeg fremheve det gode fremmøte til kursdagene. Fremmøteprosenten er utrolig høy for de flestes vedkommende.

Jeg må til slutt benytte denne anledningen til å ønske såvel kursdeltagere som instruktører en vel fortjent juleferie etter utmerket innsats så langt, og vel møtt til innspurten i vårsemesteret.

HUNSFOSPOSTEN FOR 30 ÅR SIDEN

Ole Knudsen Neset fylte 85 år. Han var i god åndelig og legemlig vigør. Fremdeles hogget han sin egen vinterved - 4 mål pr. år. Han begynte som merkegutt på Hunsfos i 1889. Han var født på Neset (Nesane). Helt til bortimot 1930 reiste han rundt og merket tømmer for Hunsfos. Det var 4 merkere som gjerne dro avsted i begynnelsen av mai. De skulle ikke bare merke tømmeret, men måtte først kjøpe det. Jevn last ble betalt med ca. kr. 5,- pr. kbm. Om vinteren arbeidet han på fabrikk med fløting, stabling og annet.

HISTORIE

Resultatet i bedriftsotballserien fra 1953 ble at Hunsfos I ble nr. 2 i 1. divisjon etter Kristiansand Kommune. I 2. divisjon kom Hunsfos II på 3. plass.

Ny formann i Bedriftidrettslaget ble Asbjørn Oksum, ny sekretær Harry Voreland og kasserer Oddvar Robstad (gjenvälgt).

Husmorferien på Hunsfosheimen (nevnt i forrige nr.) ble en knallende suksess. Under en avslutningsfest holdt fru Endresen en humørfylt tale og tolket husmødrenes takknemlighet. Helge Knobel takket for maten og sa at hvis det var slik hver dag, ville han også skrive seg på listen til neste gang. Fru Beurling underholdt med sang.

Johs. B. Knobel redegjorde for eksperimentene som var gjort i forbindelse med PM 5 og som hadde kostet både penger og arbeid. På f.eks. en kvalitet som Manifold, som var blitt god og selges lett, hadde de nå europeisk rekord i hastighet. Det var særlig innløpet og pressene det ble eksperimentert med. Viren var blitt forlenget. Maskinen var kjøpt med gamle dollar og hadde gjort det riktig godt økonomisk det første året. Bedriften hadde valgt å tjene penger først, og ta eksperimentene etterpå.

Hunsfos Arbeiderforening arrangerte en vellykket fest på Hunsfosheimen. Festen skulle bli en årlig tradisjon.

I „Årsoversikt” kunne Johs.B. Knobel meddele at ordresituasjonen var meget god. Hva fabrikkens drift angår hadde de fått inn en ny turbin.

Cellulosefabrikken var utbygget så de nå var selvforsynt med sulfittcellulose. PM 1 hadde fått ny sugeskive, og ville få en ny 1. press. Cylinderne på PM 3 og 6 var slipt og PM 6 hadde fått ny hette. PM 5 var forbedret (se ovenfor). Det største var nytt fyrhus med jernbanespor over tomta. Kapasiteten var 45 tonn damp pr. time, og nåværende maksimale forbruk var 33 tonn.

Bedriftens mangeårige styremedlem P.H. Ellingsen fylte 70 år. Han var født i Oslo og var sønn av grosserer Th. Ellingsen, som var en av stifterene av Hunsfos Fabrikker. Ellingsen var etter endt diplomingeniørexamen ansatt som ingeniør ved Greaker Cellulosefabrikk, men før den tid praktiserte han på Hunsfos i det gamle tresliperiet.

Direktør Knobel kunne overrekke Kongens fortjenestemedalje til Hassel Beurling, Viktor Beurling og Kristian Fosheim i bedriftens nye festlokale. Det var taler foruten av Knobel også av ordfører Ole Jørgensen, Ingulf Reinhardt og de tre hedersgjester takket hver for seg. Det var solosang av fru Edith Beurling og Øystein Woxeng, samt historier av Viktor Beurling.

Til nå hadde 24 personer fått Kongens fortjenestemedalje på Hunsfos Fabrikker.

Redaktøren (Edvard Tobiassen) skrev løst og fast om Hunsfos Hornmusikkforening 1898 – 1914.

Deltakerne var i følge et bilde tatt 1. mai 1907: Sigurd Fosheim, Harald Hansen, Hagbart Olsen, Peder Solheim, Richard Fosheim, Kristian Fosheim, Theodor Salvesen, Karl Fredriksen og Oskar Hansen.

Da Krigen brøt ut i 1914 var det uråd å fortsette spillingen. Flere var reist til Amerika, og andre måtte ut på nøytralitetsvakt. Instrumentene ble overtatt i 1917 av det nystiftete Venesla Musikk-korps.

HUNSFOSPOSTEN FOR 25 ÅR SIDEN

Direktør Gunnar Borgen skriver om året 1958: „Konkurransen om ordrene har i år vært sterkere enn noen gang etter krigen, og kravene til kvalitet blir stadig mer fremtredende. Sett på denne bakgrunn må året 1958 produksjonsmessig betegnes som tilfredsstillende”.

Alle maskiner hadde vært i drift året ut.

Eget lag av førstehjelpere på Hunsfos ble opprettet etter vellykket kurs på Hunsfos. Anders Egeland som var medlem av distriktslaget for Norsk Folkehjelp hadde fått i stand kurs på Hunsfos. Arne Larson ble valgt til formann for laget som besto av 32 førstehjelpere. Laget skulle i første rekke konsentrere seg om å hjelpe til ved ulykker, og ellers samarbeide med Industrivernet.

Helge Knobel redegjorde for ombyggingen av PM 1. Innløpskasse og vireparti var fornyet. Tørkepartiet hadde fått „Ross- Grewin” utluftningssystem. Pope-opprulleren ble byttet ut med et nytt opprullingsapparat levert av Millspaugh. Superkallanderen fikk helt ny drift. Maskinen kunne nå kjøre 250 m/min uten sine tidligere mangler.

To veteraner takket av. Det var Ole A. Olsen Granly (72) som hadde vært 37 år på Hunsfos, og innkjøpsjef Rudolf Andersen som hadde vært her i 41 år.

John Endresen (55) som selv hadde vært friidrettsmann, uttalte at „Idrett har ungdommen bare godt av å drive.”

Birger Fjeldstad redegjorde i 2 artikkelserie om papirmakerkunstens historie og papirets seiersgang over hele verden.

Ernst Birkenes og Ommund Jacobsen ble hedret med Kongens fortjeneste medalje ved en festlig tilstelning på Ernst Hotell.

Bedriftslegen dr. Eivindson uttalte seg om en riktig side ved bedriftslegen: „Gjennom fortrolige samtaler kan gode resultater oppnås”. Har man sjelelige plager vil tablett ikke løse problemer som har dypere årsaker. Viktig er det oftest at pasienten erkjenner sitt problem og snakker ut om det.

Forts. side 25

TANKEFØDE

Den mest ulykkelige følelse – er frykt.

Den beste dagen – er i dag.

Den største tosken – er gutten som ikke vil gå på skole.

Den mest behagelige ledsager – er den som ikke vil ha deg annerledes enn du er.

Den beste venn – er den som forteller deg om dine feil.

Den største tåpe – er den som aldri kommer til pointet.

Den største bedrager – er den som bedrar seg selv.

Den største produksjonshemmelse – er å unngå ødselhet.

Den største ødselhet – er krig.

Det beste arbeid – er det du liker.

Den beste underholdning – er arbeid.

Den største tilfredsstillelse – er bevisstheten om at du har gjort ditt arbeid godt.

Det største misgrep – er å gi opp.

De tre mest kostbare former for selvtilfredsstillelse – er selvmedlidenhet, hat og sinne.

Den billigste, dummeste og letteste ting å gjøre – er å finne feil.

Den største vrøvlkopp – er den som snakker for meg.

Den største bøyg – er egoisme.

Den mest latterlige egenskap – er hovenhet.

Den største fallitt – har den gjort som har mistet sin begeistring.

Den dyktigste mann – er han som alltid gjør hva han tror er riktig.

Den farligste person – er løgneren.

Den beste lærer – er den som får deg til å ønske å lære.

Den simpleste følelse et menneske kan ha – er misunnelse over andres suksess.

Det største behov – er sunn sans.

Det største puslespill – er livet.

Det største mysterium – er døden.

Den største lykke – er å hjelpe andre.

Den største ting i verden uten unntagelse – er kjærlighet.

Fra „The Lipton Link”.

MÆ FJØSLOKT PÅ SJIFT

...ei forteling om ei kjyrs industriarbeidåre i Vennesla...

II. HEIESLÅTT, DEL 3 Steinjærane på Røyråsen

Dei snakka så møe om Røyråsen dei gamle honsfåsarbeidårane som hadde kjyr på båsen. Æ sette mæ i bilen. Æ vil opp dær. (se note 1).

Reine sprute frå asfalten dær æ kjære ud Måonane, øve brua te Måseimåonen forbi Urane, Bommen, Lonnevåll å Drivenes opp te Drivenesvanne. Æ sette bilen på tåppen a kleivane, hive på mæ reintøy å støvle å te opp heia te høyre.

Snart støyde æ på-di — steinjærane — desse byggværkane mæ måse på. Stille kjæm bildane fram: krøkte rygge, vadmél, gråve hænne, negle sleden ner te råoda, innhåolte kjinn, husmenn, fattie stakkare heilt å haldent i hænne på andre — bannen a avtale der fårsjellen mellom ydelse og jæn-ydelse titt va som natt å da — avtale de fillårenmæ bare va å gåota.

*Æ ser di får mæ
husmännane,
arme kråppe,
som sleid sæ helselause
mæ steinane.*

*Brøyd de laus,
slæpte di,
rolla di
hæn te di andre
mæ névane.*

*Løfte di,
la di oppå,
lirka di på plass
stein på stein
mæ omhu.*

*Pusta ud,
snøyd sæ,
tørka vekk snårren
mæ håndbagen
på vei te neste stein.*

Æ kjæm opp te Røyråsen — husmannsplassen rødda i bjønnelsen av søttenhondretale. Prøve å finne ud å hænne innhus å udhus ståo. Flå vekk litt måse hær å dær. Finne ræste a steinmure onnår lag a måse. De æ længe sia hær budde fålk nå.

Reine hølje ner. De blæse. Susen i åspane ront å øve mæ æ stærk. De æ høst å blaane dette tett ne på den klinne bakken. Æ sette mæ ner å tænke mæ tebage te Torjus Nilsson som slåo høy på plassen å på Røyråsmyra ove 200 år før min far å Martin Askedal å dei avslutta heieslåttan får gått hær inne.

De æ år 1743 "paa den fierde Søndag efter Trefoldighets", sommår å varmt. I staua hær på Røyråsen sidde Torgjus Nilsson å kåna Gunhild sammen mæ tjenestejænta Anne Kjetildotter Åmdal. Anne sidde mæ grua. I skåra hænge ei gryde ho må passe på. Ho legge onnår none kviste. De sprage litt da varmen fatte i-di. Ellårs æ hær stille.

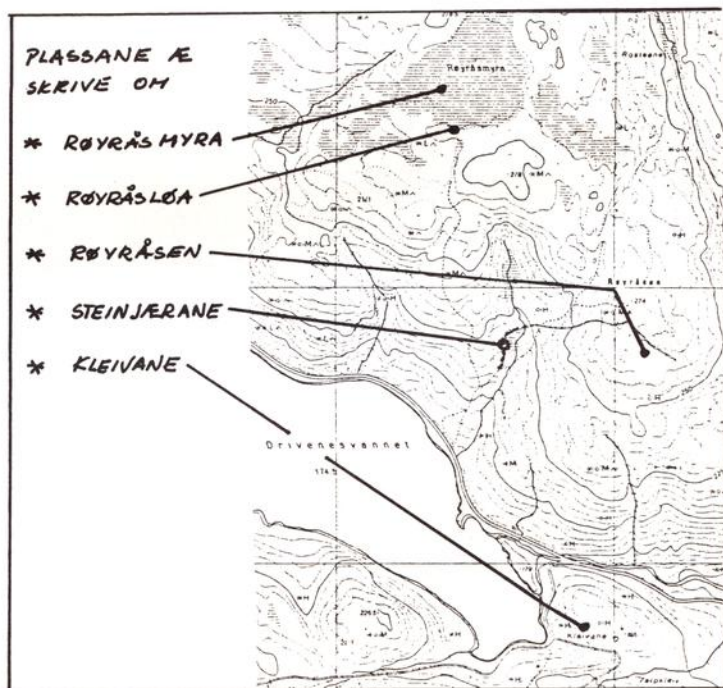
Hænmæ vindue sidde Torgjus å Gunhild. På båore mellom di ligge postillen oppslått. Ei spinkel mannfolk-røst bryde stillheden — Torgjus stotre sæ fram i postillen..... "... Dærfor værer barmhiertige som eders Fader og er barmhiertig. Dømmer ikke, saa skal I ikke dømmes, fordømmer ikke, saa skal I ikke fordømmes, forlade saa

skal eder forlades..... thi lige med den maade, som I maale med, skal eder maales igjen..... Men hvad seer du stæven, som er i din broders øye, og bielken, som er i dit eget øye, bliver du ikke var. Eller, hvorledes kandst du sige til din broder: hold broder, jeg vil drage stæven ud, som er i dit øye, du som ikke seer selv bielken i dit øye?..."

Pegefingåren gli henøve papire, linje får linje, sie får sie. Den æ brei mæ træle. De same æ hånna den sidde på — å dæn hånna som ligge på båore mæ sia a postillen — å dei hænne som ligge fålla på båore framfør-an. Tusen på tusen a stein he dei rødda hær oppe. Jærane he reist sæ alen får alen. 5 kjyre, 5 saue å 5 jeide fødde-di hær oppe då.

.....

De hølle på å reine. Æ bjønne å fryse. Må gå mæ varm. Te veien norvest — opp på Røyråsmyra — hænøve te løa der Martin å Torborg Askedal va mæ bannane å slåo i 1943 — 200 år ette Torgjus.

TORBORG OG MARTIN

De hænne æ stikke innom falk i Vennesla — å nå spesielt får å samle ståff te de æ skrive om. Fre å færdage- lihed å gåo kaffi møde mæ alle veie. Sønn va-de au i Askedal hos Torborg å Martin dær æ va den 19. juli i fjåor.

Martin va ei-kjyrs industriarbeidår. Han he all si ti budd i Askedal. Hans far, Knut, kãm frå plassen Jerusalem langt øst på Venneslaheia (se note 2). Knut va kjænt får å vere ein einår te å legge stakk. Bønnane på Mosei brukt- an møe te de å anna gårsarbei. Knud va sagmestår på Honsfås. Han kjøpte ein liden eiendom i Askedalen. De æ han som dyrka opp jåore onne sjibakken dær.

Martin va fødd 9. april 1902. Ette å ha jobba litt på Måsei, bjønt-an på Honsfås 19. juni 1917. Dei første årane jobba-an på saga. Så va de øve i masjinar. Onne krigen va'an i kalan- dæren på einåren å tåoåren. Dei siste årane va-an valslibår. Martin fortelte at de va ein som slutta der. "Så spurte Åskar i Kjilan om æ ville bjønne dær. Så sa æ — nei det får æ ikkje —". Så blei de sønn ligevæl. Sjæl va æ titt inn- om Martin i Valsesliberie då æ va prak- tikant på Verkstedet i 1956/57. Æ tykte de va måoro å lære litt a de-an dreiv mæ — om sylvælære, mikrometår, måleklåkke å sønn. Martin blei pensjo- nert i 1972 å hadde då hatt 55 år på Honsfås.

Torborg å Martin juli 1982

Kåna, Torborg, kjæm frå Lonnevåll. Ho æ fødd 25. oktober 1907 å va dat- ter te Markus som dreiv småbrug å va flødår i bommen.

Både Torborg og Martin va vant mæ jåor å dyr. Å få kjyr i udhuse i Askedal va bare ein naturli færtsettelse a fami- lietradisjånane — langt tebage i tia.

Å mange jille bønn fekk di: Knut som nå æ på Verkstedet (oppkalt ette bestefaren), Karine (oppkalt ette bes- temåora frå Lonnevåll), Gunhild Marie (oppkalt ette måor te Martin) å Magn- hild.

KJYR FRÅ VATNESTRØM

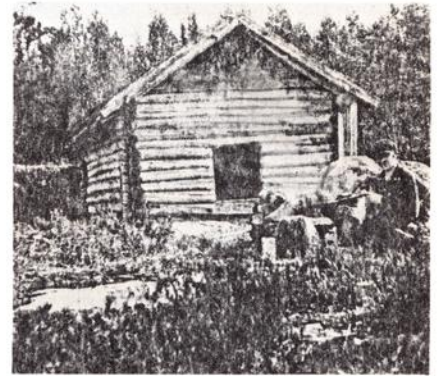
Torborg å Martin fekk si føsse kjyr i 1942. Dei kjøpt-o a svågären Albert Tveit som då budde på Lomkjønn på Vatnestrom. Prisen va passeli. "Han råkk vælke hondre kråone" sa Albert då æ sport-an om den handelen. De

skolle ha kjyra te å "målko ud" som di sa. Dei hadd-o et halt år. Då va-o "målka ud" å di slakta-o. Neste kjyr kjøpte-di på Mykland i Iveland.

Martin fortelte:

"Me brukte møe-de å kjøpe ei kjyr. Så hadde me-o ei stonn å fekk ei ny ei. Så fekk me kjødd au. Me hadd-en 4-5 kjyre tesammen onne krigen. De va trabelsamt".

Knut, sønnen, va mæ å henta den føsse kjyra di kjøpte. Om de fortelte Knut:

Røyrsløa då'o ænnå va i brug (før krigen)

"Æ va 13 år den gånga. Me sykla opp. Pappa sykla å æ sadd på. Me starta tili å va væl oppe mæ Lomkjønn (rett øve kjilen frå Honsfåsheimen) sønn i 9 tia. Pappa skolle på ettemid- daen. Han gletta i einåren å tåoåren i den tia. Så då me kãm neøve te Husane i Sjøkedalen måtte han sykle på arbei. Men så kãm-an opp seinåre å så te mæ. Han fekk noe ti mellom tåo tambure. Kjyra va veldi stri å æ va-ju-kje så ståore karen. Æ tru æ va heime i 3-4 tia på ettemiddan mæ-o."

PÅ RØYRÅSMYRA

Æ traske innøve langs Røyrsmyra. Snart æ æ framme mæ løa. Dæn fine løa som ståo dær då æ va liden ligge der nerdåtten — bare none mårkne ståkke ligge dær å minne om de som ei gång va. Reine pøse ner å æ sette mæ på steinen dær mamma brukte å kåge midda då me va hær å slåo. Ser på løe- ræstane å tænke: "Knut, kan du lek- sa?" Torborg hauste te Knut som hølle på å rage høy sammen mæ Karine hæn på myra. Han ska ne te bygda i ette- midda å lese får presten. "Søren au" tenke Knut dær-an kjæm hænøve mæ riva. "Dæ så vanskelig mamma" sei-an ide-an tørka svetten a panna å sette riva oppette løeveggen. "Kãm ska æ høre dæ". Knud jænge inn i løa å finne Katekisma å salmebåga. "Hå æ-de du he?" spør måora. "De tiene bud å Vår Gud han æ så fast ei borg."

Torborg å Martin Askedal mæ bønnane. Bagårst frå venstre: Karine, Knut å Gun- hild Marie. Magnhild sidde mellom fårældrane.

Martin å mæ mæ Røyråsløa i juli 1982

"La-mæ høre — de tiene bud" — Torborg bla opp i katekisma.

"Du ska-kje trå ette kåna åt nesten din, ellår drængen ellår tjenestejenta ellår studen — nei søren — åksen, ellår asen ellår noe ant som høre nesten din te."

"Kva er det?"

"Me ska ottast å elska Gud, så me ikkje lækkar ellår truger frå nesten vår kåna ellår tjenårane, eller fe....."

Knut remse opp leksa så de stænne ette. Måora æ fornøyd. Snart forsvinne Knut neøve lia te Drivenesvanne dær han he sykkelen. På fua dingle rompetaska mæ "Luthers lille" å "Landstads reviderte". I sakristie sidde presten, Anon Tønnesen, å fårberede sæ.

De va i 1943 at Knut va mæ foreldrane dær oppe å slåo. Vanlivis reiste de opp aleine. Martin reiste opp føsst om mårran. "Æ konne gå der oppe på myra i 5-tia å slå". Torborg kom ette i hal-syv-tia då-o hadde mælka å stelt bannane. Då di va der i 1943 hadde-di bannane mæ. "Då hadde me kjyranne mæ oss. Då hadde me tåo kjyr — ei kjyr å ei kvie. Me va 6 stykke. 2 våksne å 4 bann. De va ennå de åre Knud jekk å las. Han måtte ne te presten."

Dær va greitt å ha kjyr mæ te Røyråsløa. På baksia a løa va et lide fjell. Frå de jekk dær ei lida bru øve te gloggen dær høye blei heven inn. Onnår brua, mellom fjelle å løeveggen, va dær lagt ein liden plass, lissom, te å sette ei kjyr ellår tåo. Mæ løa va dær au ei lida mæn gåo vannkjelle dær vanne allti va kalt. Mæ ein ståor stein pleide-di å lage mad. I heia rondt løa konne di pele blåbær å om kvællane konne-di ta sæ ein tur te Drivenesvanne å bade å fiske.

Æ spør ud Torborg å Martin om forskjelli ting mæ heieslåttan.

Åssen mad hadde dykke mæ?

"De va mæ fisk — kleppfisk: Dær likte bannane så gått. Me kjøpt-an på Honsfås. En konne få kjøpt alt muli

dær nere onne krigen. Dær va ein som selte fisk, sill å fårskjelli sånn."

Hå jåore dykke mæ høye?

"Me la-de i løa. Markus (Lundevoll) kjørte de heim om vintåren mæ hest. Om sommåren å om høsten når me va dær så tåo me mæ noe høy i sekke heim på sykkelen. Bar de ne heia te Drivenesvanne. De va slidsamt. Mæn då hadd-en ongdommen."

Hå mæ høy konne du ha dær i løa?

"Ja de va ei nåkså svær løe å ho va såseie foll då me slåo dær. Så de blei mange hestelass."

Slåo dykke andre plasse på heia?

"De va igronnen bare ront løa dær me va. Føsst åre me slåo va dær så mæ høy i kjærrane.

Åsså slåo me på Kleivane ett år."

Va-kje dær mæ stein?

"Å du vett di hadde samla de i svære steinrøyse. Så dær va greitt å slå. Me slåo et veldi svært lass dær."

Væm eide Røyråsløa?

"De va Nils Ropstad. Me sykla opp å spørte. Jau, så du vett me fekk låv te de mæ ei gång. Dær va fleira som slåo på heia dær oppe. Han slåo aldri på heia. Han hadde nåk. Men du vett får ein del år tebage då slåo dei på heia. De va nåkså alminneli de på Måsei. Bommen å....."

Måtte dykke betale noe får å bruge heieslåttan?

Martin mæ steinen dær di pleide å lage mad

"Di fårlangte aldri betaling får noe sånn. Viss ikkje æ huske feil betalte me 10 kråone får løa får å brug-o."

Blei dær aldri none gnissinge mellom dykke som hadde kjyr å dei arbeidårane på Honsfås som ikkje hadde kjyr, Martin?

"Æ huske aldri de."

.....

Æ rosle ner frå Røyråsmåra. Te strage veien te bilen mæ Drivenesvanne. De-æ blitt mørkt å æ æ blaud. Ein bil suse fårbi. Han gløyme å blænne. Æ væl-kje vant te å se fålk kåmme frå heia på dænna tia å i sånn-et ver.

MARTIN TE MINNE

"Martin æ dø" blei de fortelt mæ. De va 27. juli ifjåor. Han døe tili på mårran. Daen å vere va så fint som æ konne tænke mæ de var på dei daane han fekk vere sammen mæ Torborg å bannane på Røyråsmåra. Dæ då bannane fekk stræve sammen mæ mamma å pappa. Dæ då di fekk sidde på fange å pappa fårtelte om teren å årren å om Jesus. Dæ di ikkje gløyme. Dæ som springe fram i tankane innehylla i ei tåge dær di sjimte mamma å pappa mæ ei løe foll å nyslått høy — høy mæ lokte som byssa di så fårt i søvn at mamma nesten ikkje fekk bedd mæ di før di såv.

Ei snau vege før de triste bue kām hadde Martin, Tryggve Kittelsen å mæ ein tur te Røyråsen. Me jekk opp dæn veien Martin så mang ei gång hadde gått — mæ Torborg i forlåvelsestia — å seinåre mæ ho å bannane. "I detta kjærre slåo me". "Hær lekte bannane".. Martin rosle ront å prata å pekte. Torborg å bannane va i tankane.

Freen rådde dær Martin va — i Valesliberie, i fjøse å i heimen. Heimen, skauen å bedehuse va hans liv. Å han nynnte på ein sang.....

Jeg har så lun en hytte
Her i mitt stille sinn,
Og aldri vil jeg bytte
Bort himmelvennen min.
Vi bor fortrolig sammen,
Vi tanker veksler her,
Til bønn han svarer amen,
Jeg har min Jesus kjær.

Noter:

1. Røyråsen æ åsen som ligge på høyre sie på tåppen a Driveneskleivane. Her he vore husmannsplass. Dæn blei rødda før 1720. Mange i Vennesla he fårfedre som he budd dær. Se ellårs side 333 i "Vennesla. Gard i plass og ætt" (Venneslaboka). →

Helhjertet innsats

Etter 6 års samarbeide med Hunsfos Fabrikker er vel de fleste klar over den gode innsats kaptein og mannskap på M/S "Rytind" utfører i forbindelse med våre forsendelser av ferdigprodukter til Storbritannia, tømmertransport og transport av China Clay fra Syd-England.

Ikke alle er vel like godt kjent med den gode lagånd det er ombord. Denne lagånd fører ikke bare til godt kameratskap, og godt faglig miljø, men har også slått ut i full blomst når det gjelder idrettslig og sosialt engasjement.

Rytind I/L vant faktisk i 1982 Norgesmesterskapet i fri-idrett for skip med besetning under 15 mann. Skipet har aldri deltatt i noen form for idrettslig aktivitet før, så det hele dukket opp som troll av eske under en idrettsuke i Antwerpen. Rytind vant sin klasse takket være 100 % opplutning og innsats fra hele besetningen. Denne seieren ga en enorm stimulans, og aktivitetene ombord fortsatte, og førte til klar seier i NM og Haugesunds-mesterskapet.

Rytind IL har fått sitt eget pokal-

Mannskapet på Rytind

skap med glassdør i mannskapets messe, som allerede inneholder 8 fine pokaler. Premieutdelingen for NM ble foretatt i Oslo Rådhus, hvor kaptein John T. Ytreland og representanter for besetningen var til stede.

Idrettsglæden har ikke lagt seg med det, og ingen hviler på de laurbær som er høstet. Mannskapet driver nå med styrketrening, og kan således bli noen harde nøtter å knekke ved neste korsvei.

Vi vil ønske kaptein og mannskap til lykke med de velfortjente laurbær

man allerede har høstet, og uttrykke håp om nye utfordringer og seire både på skum-toppene i Nordsjøen og på den idrettslige arena.

En annen ting som det står respekt av, er båtens sosiale engasjement. Det er ikke sjelden at en pengesum dumper i land, som skal sendes til veledige formål. Disse fine representantene for våre sjøfolk sier ikke så mye, men de handler. Kanskje det kan være til ettertanke for oss alle i tiden som kommer.

R. Øvland

2. Jerusalem ligge syd får Eigelan, langt øst på Venneslaheia. Plassen lå onnår Eigelan. I "Venneslaboka" er plassen kalt får Storemyr. De stænne om dæ:

"Plass under Eigeland, hørde 1875 til Ommund Venneslas bruk, br.nr. 4. Dei sette då 2 t. poteter.

Anders Anderssen var innerst der 1875, var laste hoggar, f. 1835 og son til Anders Gunnersen Bommen. Kona heitte Åse Jonsdotter f. 1835, og dtr. til Jon Olsen Voreland.

Born som var heime 1875: Jens f. 1862, Knut f. 1864, Anne Marie f. 1866, Tønnes f. 1869, Inger Tomine f. 1873, Søverine f. 1875."

Knut som æ nævnt dær va far te Martin Askedal. Båda han å søskenane he mange ettårkåmmåre i Vennesla å på Honsfås. Søverine får eksempel va mi bestemåor å bestemåor te Sigurd, Omar og Arne Gundersen som alle æ på Honsfås. Anders Andersen som va lastehågger hadde au arbei i Ålefjær. Om de fortelte Martin: "Du vette far færtelte litt frå då-an budde dær. Får far hanses jekk heilt te Ålefjær å arbeide. Så jekk-an ænnelængs

heiane. I dæn tia fletta di så møe eigebårk. Dei hadde-de visst te å garve mæ. Så va-an møe dær åsså lasta dæn på bådane".

Då Anders dæ flytta Åse mæ bännane ne te Vennesla. I 1977 færtelte min svigårfar Arne Eikeland mæ om de: "Min far færtelte at te julane så va allti min bestefar (Ola Egeland — Gamleåola) rontfârbi, i Høyåsen å han va inne dær te Jerusalem te husmænnan. Så dæ han (Anders) åsså måtte bestefar inn dær mæ hest å sloffe å kjøre di te Vennesla. Hå de blei a-di dær vett-kje æ"... Å de æ ei anna færteling.

I Askedal kalte di Åse får "Besta". På låfte i de gamle huse he di endå "Bestas låft". Dær kunne bännane sidde i timevis å høre "Besta" frå Jerusalem færtete om dyrane i skauen — om bjønn å sånn.

At Storemyr he fått navne Jerusalem æ ikkje noe uvanli ide de blant navnene på husmannsplasser i Nårge au æ ei gruppe mæ fræmmede oppkallingsnavn — dæriblant bibelske.

Trygve Jortveit

Åse Jonsdotter Anderssen (Besta) som måtte flytte mæ bännane frå Jerusalem.

ÅRSMØTE I HBIL

Årsmøtet ble avholdt i kantinen torsdag 17/11. De omlag 15 som var møtt fram ble ønsket velkommen av lagets formann Tryggve Kittelsen.

Som på alle generalforsamlinger, når viktige avgjørelser tas, må magen og hjernen ha sin føde, så mens kaffe og masse kaker ble fortært leste formannen opp styrets beretning. Denne beretningen samt gruppenes årsrapporter og resultatet av valget gjengis i sine helheter nedenunder.

Nødvendig å nevne er at Tryggve Kittelsen ble gjenvalgt til formann og også at de fleste andre styremedlemmene ble gjenvalgt med unntak av kasserervervet. Wenche Jensen som har innehatt dette vervet trådte ut av styret. Hun ble overrekket blomster av formannen for sin innsats. Ny kasserer ble Ragnhild Aurebekk.

En del av aktivitetene innen laget ble drøftet og spesielt bør nevnes orienteringsgruppens skjebne. Det var Sigurd Hagen som tok opp dette emnet da det viser seg at etter at Vindbjart av praktiske grunner, skulle stå for opplegg av løp ikke har klart å engasjere den vanlige bedriftsløper. Nivået blir for høyt og løpene blir arrangert for langt borte. Styret ble bedt om å ta dette opp på nytt for muligens å få igang vanlige bedriftsløp igjen.

Valgkomiteens formann, Alf Hodnemyr, forøvrig en meget tale-trengt person, fikk også her det siste ordet, da han til slutt på møtet overrekte lagets grand old man, Tryggve Kittelsen blomster.

Tor Dalsøren

STYRETS BERETNING 82/83

Siden siste årsmøte har idrettsvennen Albert Lie nedlagt sitt jordiske verktøy. Han var den første fra Hunsfos som deltok i bedriftsidrett – før vi fikk eget lag. I alle år inntil for kort tid siden var han en ivrig trimmer. Han var en kjær deltaker på mange av våre fester. Vi erindrere ham med glede, og lyser fred over hans minne.

Styret har bestått av

Tryggve Kittelsen, formann
Rolf Andersen, viseformann
Ida Nordhagen, sekretær
Wenche Jensen, kasserer
Åsta Ingebretsen, styremedlem

Ballaktivitetene har som tidligere vært dominerende. Med støtte fra bedriften har vi kunnet tilby spillerne overtrekksdrakter med Hunsfosvaremærke for en billig penge. Spillerne kan nå representere Hunsfos på en mer verdig måte. Det henvises forøvrig til oppmønnenes rapporter.

Også noen andre som har støttet eller som støtter laget har fått anledning til å kjøpe drakt med merke for en billig penge. Styret håper at dette vil være med å stimulere vårt arbeide.

Gjennom pressen er vi informert om en utredning som er gjort av to leger som viser at det ikke bare er sunt å drive idrett, men det er også lønnsomt. Det hevdes at en bedring av den psykiske og fysiske form som øker produktiviteten 1 % ville gi samfunnet en merinntekt på netto 233 millioner. Viktigere er at hvert individ ville få større velvære og trivsel.

Vi må erkjenne at vi heller ikke i det året som er gått har mestret oppgaven å få den jevne Hunsfos ansatt til å trimme. Folk tror selv at de trimmer „iherdig“, men det er på ingen måte nok å oppnå den ene prosenten nevnt ovenfor, og heller ikke det velvære som følger med å være i god form. Selvsagt er legenes økonomiske utredning belagt med svakheter. Men det de ville vise er at selvom idrett på topp-plan kan ha endel svakheter så er det lønnsomt for samfunnet å bruke penger for å få folk til å drive fysisk aktivitet og at idretten blir trukket inn i det forebyggende helsearbeid.

Vår trimgruppe & co har gjort et godt fremstøt i høst – Vennesladilten – som er kommet for å bli. Blant de 256 deltakere var det stor begeistring. Men det var en skuffelse at det ikke var flere med, særlig at det ikke var bedre tilslutning fra Hunsfos. Det nye styret oppfordres til, på grunnlag av de erfaringer som ble gjort, å arbeide for å oppnå større deltakelse.

Viktig er det å få folk til å trimme jevnt året rundt med det mål å forbedre sin egen tid.

Under dette arrangementet har vi oppdaget at Hunsfos har en stor ressurs i potensielle hjelpere. Vi takker alle som har vært med, og vi takker for velvillig støtte fra Bedriften, Venneslaposten, Sentrumsforeningen og bankene. Uten denne støtte kunne vi ikke gjennomføre tiltaket.

Skigruppa slet med ualminnelig vanskelige føreforhold. Allikevel klarte gruppa å avvikle Hunsfosmesterskapet, Avdelingsmesterskapet og altnuligmannsstafetten hvor det var anledning til å avlegge prøve til skimerket. Også i år var dessverre deltakelsen i kretsens karuselløp minimal enda de fleste av disse løpene er lagt opp for vanlige beskjedne trimmere. T. Kittelsen har vært styremedlem i Kristiansand Bedriftsidrettsråd, Skigruppa. Til vinteren vil alle løp bli lagt opp for vanlige trimmere, og gruppa håper at myten om at det er for tøffe forhold vil bli gjort til skamme.

Vårhyggefesten samlet flere deltakere enn vanlig og festkomiteen skal ha ros for fremragende arbeid. Dagens høydepunkt var velfortjent anerkjennelse til Egil Flaatin som ble overrakt den nå så berømte høne. Videre ble det utdelt plaketter til 14 av bedriftens ivrigste trimmere, samt til deltakere i vinterens skiløp.

Bordtennisaktiviteten holdes vedlike, mens interessen for skyting nærmer seg null.

Dessverre har det ikke lyktes å få hjelp til å sette i stand rommet for helsetrim i avd. 9. Vi har heller ikke fått skap til geværene og 2 skap til pokalene. Vi er stillet i utsikt hjelp fra snekkerverkstedet over nyttår, men intet er sikkert.

Takket være god støtte fra bedriften har økonomien vært god. Det henvises til regnskapet som er oppgjort med et mindre overskudd.

For styret
T. Kittelsen

VALG VED ÅRSMØTET 17.11.1983

STYRET:

Formann : Tryggve Kittelsen
Nestform. : Rolf Andersen
Sekretær : Ida Margrete Nordhagen
Kasserer : Ragnhild Aurebekk
Styremedl. : Åsta Ingebretsen

TERRENG OG SKIGRUPPA:

Formann velges av gruppa.
: John Leland
: Alf Renstraum
: Thorbjørn R. Olsen
: Helge Nordhagen

HÅNDBALL damer

Oppmann : Alf Olsen

HÅNDBALL

Herrer 1. lag

Oppmann : Tor Dalsøren
: Trygve Rosseland

Herrer 2. lag

Oppmann : Edgar Sakariassen

FOTBALL

Herrer 1. lag

Oppmann : Egil Moi

Herrer 2. lag

Oppmann : Kjell Tore Andresen

Old Boys

Oppmann : Audun Ormshammer

TRIMGRUPPA

: Harry Arntsen
: Vidar Nordhagen
: Alf Hodnemyr

BORDTENNIS

: Arvid Hvalsmarken

REPRESENTANT KRETSTINGET

: Tryggve Kittelsen
Varamann : Rolf Andersen

REPRESENTANT TIL KIBR RÅD

: Edgar Sakariassen
: Sigmund Løyte

VALG KOMITE

Formann : Alf Hodnemyr
: Trygve Rosseland
: Øystein Lie

REVISOR : Tor Dalsøren

Til høyre avtroppende kasserer Wenche Jensen med Ida ved sin side.

REFERAT FOR FOTBALL- SESONGEN 1983 HUNSFOS 1. LAG

Målsetningen foran årets sesong var en plass rundt midt på treet i 1. divisjon. Men etter en katastrofal innledning, med syv tap på de første åtte kampene, var det helt klart at vi måtte konsentrere oss om å beholde plassen i divisjonen.

Som så ofte før, var sesongåpningen dårlig. Først 0 – 8 på de første to kampene, deretter en seier, for så å gå på fem strake tap.

Så kom ferien, og det var nettopp det vi trengte. I allefall var det en helt ny giv i laget. Det var liksom en "kjemp eller dø" mentalitet i laget, og det ga resultater. I de tre første høstkampene møtte vi topplagene. Og vi spilte i perioder glimrende fotball. Dessverre sto ikke resultatene helt i stil med spillet. Vi sløste for mye foran motstanderens mål.

I siste kamp, som var avgjørende for oss, måtte vi vinne for å unngå nedrykk til 2. divisjon. Gutta sviktet ikke og vant 2 – 0 i en spennende kamp.

Konklusjon etter årets sesong: Før neste sesong har vi et par ting vi bør rette på. For det første må vi prøve å starte treningen tidligere. I år hadde vi kun to treninger sammen før første kamp, og det er alt for lite hvis vi vil henge med i 1. divisjon. Det var jo helt klart at det var kondisjonen og samspillet som sviktet i begynnelsen. Ellers var vi for dårlig foran mål. Så mange sjanser som vi skapte i løpet av sesongen, og kun klarte å omsette åtte av dem i nettmåkene, er for svakt. Forsvarsspillet var også av for dårlig kvalitet i begynnelsen, men rettet seg betraktelig mot slutten.

Paul Torkel Joreid

FOTBALLRESULTATER 1983 HUNSFOS 1. LAG

		SERIE	
Hunfos	–	KMV 1	0 – 4
»	–	Politiet 1	0 – 4
»	–	Maskinforetn.	2 – 0
»	–	Fiskaa 1	1 – 3
»	–	Forsvaret 1	2 – 3
»	–	Handelsreisende	0 – 2
»	–	Lærerne 1	0 – 4
»	–	Bankene	0 – 0
»	–	Posten	0 – 1
»	–	Eg Sykehus	1 – 0
»	–	Brannvakta	0 – 3
»	–	Privatbanken	2 – 0
		CUP 1. runde	
»	–	Eg Sykehus	0 – 3

HUNSFOS 2. LAG

Etter en svak fjorårssesong hvor det ble nedrykk til 5. div., har årets sesong vært bra, vi ble nr. 9 i serien. Spilte 12 kamper, hvorav 3 seier, 4 uavgjort og 5 tap. Målforskjellen ble 20 – 22.

Den mest morsomme kampen i år var i cupen, mot 1. div. laget Posten. Vi tok en tidelig ledelse, men dessverre holdt det ikke helt til slutt. Det var gøy så lenge det varte. Vi har stilt fullt lag i alle kamper. Det har vært en fin gjeng, og alle har kjempet godt for laget.

Årets toppscorer har vært: H. Hansen og V. Kyllingstad. Følgende spillere har deltatt: Odd. H. Nicolaisen, Thorbjørn Olsen, Audun Ormshammer, Ronald Rygg, Thorbjørn Bjarå, Harald H. Hansen, Kjell Nilsen, Lars Juvastøl, Edgar Larsen, Thorbjørn Knutsen, Emil Langevold, Roger Nygaard, Osaland, Kjell Tor Andersen, Rolf Andersen, V. Kyllingstad, Alf Olsen, Kai Ove Steinsland, Edgar Sakariassen og Jarl Nordhagen.

Kjell Tor Andersen

OLD BOYS, SESONGEN -83

Hunfos Old Boys-lag gikk en plass frem. Et år ble det andre plass, mens fjoråret endte som kjent med 3. plass. I år ble vi bare slått av Brannvakta. Vi hadde like mange poeng, men tapte på målforskjell.

I årets serie var Hunfos det mest scorende av alle. Vi scoret 36 mål på 11 kamper, og fikk 16 poeng, bl.a. slo vi serievinneren 1 - 0.

Årets toppscorer er Alf Olsen, og de mest benyttede spillere har vært: Trond Olsen, Øystein Jørgensen, Kjell Olsen, Audun Ormshammer, Torbjørn Olsen, Helge Nordhagen, Alf Olsen, Øystein Larsen, Atilla Bende, Jan S. Bakken, Rolf Andersen og Trygve Ramsdalen. Så til neste år regner vi med ytterligere 1 plass opp. Da blir vi seriemester.

R. Andersen

HÅNDBALL HERRER 1, SESONGEN 82/83

Fjorårets sesong vil bli husket som en av de bedre. Med en fjerdeplass i øverste divisjon må vi si oss godt fornøyd. Det er minst 10 år siden vi har kommet så høyt på tabellen, og litt

artig er det at de fleste av dagens spillere også var med for 10 år siden.

I de tradisjonelle turneringene har vi ikke hevdet oss blant de beste, men vi har vært med og hatt det gøy.

Følgende spillere har vært benyttet: Alf Olsen, Bjørn Helge Knutsen, Edgar Sakariassen, Kåre Abrahamsen, Trygve Rosseland, Ola Johansen, Rolf Andersen, Bård Homme, Terje Oksum, Tor Dalsøren.

HÅNDBALL HERRER 2, SESONGEN 82/83

Året ble tilbrakt i 5. divisjon, hvor vi syntes vi gjorde det bra. Vi havnet på en 5. plass med 16 poeng, 148 scorete mål og 123 innsluppe.

I en såkalt handicappcup var vi til 1/4 finalen. Vi deltok også i "Asbjørnsen's Eventyr" cup, hvor vi gjorde det bra.

Følgende har vært med i antall kamper (gjelder serie): Bjørn Johansen 14, Thorbjørn Olsen 14, Thorbjørn Bjorå 14, Egil Moy 9, Gustav Moy 14, Helge Honnemyr 10, Odd Terje Øydna 14, Kjell Arne Nilsen 14, Jan Martin Robertsen 7, Arild Larsen 9, Jonny Augland 3.

E. Sakariassen
T. Dalsøren

HÅNDBALL DAMER, SESONGEN 82-83

Fjorårets sesong vil bli husket som en av de bedre. Med en tredjeplass i serien og vinner av Sørlands-cupen og Arendalslekene. Vi ble slått ut i semifinalen i KMV-cupen.

Oppslutningen på treningene har vært veldig bra, under ledelse av Sverre Thorsen. Sverre slutter dessverre nå med å trene oss, og vi takker han for de årene han har vært med.

På treninger og kamper har vi benyttet følgende spillere. Randi Fosheim, Else Skeie, Alma Ingebretsen, Evlyn Olsen, Gudrun (Tulla) Lian, Wenche Jensen, Ellen Johannessen, May Britt Dahl, Ida M. Nordhagen.

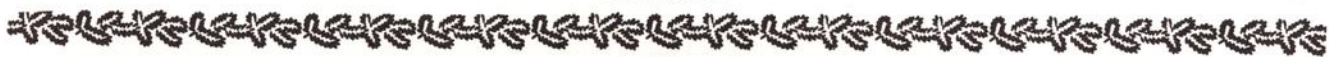
*

I årets sesong har det gått over alle forventninger. Vi har spilt 6 kamper (vunnet alle) med en målforskjell på 59 - 16. Vi har stilt opp i Arendalslekene og KMV-cupen. Det har blitt seier der også.

Som trener har vi Alf Olsen og Randi Voreland.

De som har vært med i år er de samme som i fjor pluss Randi Voreland.

Ida M. Nordhagen

ORIENTERING ER GØY

Dette har du sikkert hørt før av en av de mange glade orienteringsløperne i Vennesla. Det er sant at det er gøy og man blir glad og avstresset av en tur i skog og hei. Når du kommer sliten hjem fra arbeid, er det fint å "stille på O-løp" sammen med Vindbjart og Hunfos Bedriftsidrettslag. Sløyf middag og ta ektefelle og barn med på trim i O-løypa. Det fine er at denne idretten passer for alle, både voksne og barn. Etter endt løp - i konkurranse med din kamerat eller først og fremst med deg selv - blir du som et nytt

menneske og kan le av deg selv fordi du bommet der du kanskje hadde vært før. Men bomme - det gjør selv den beste, - og alle har alltid kommet til mål.

I år er det blitt arrangert 14 treningsløp på forskjellige steder i og utenfor Vennesla. Da blir det lagt ut poster med klippetenger i 4 ulike løyper. Langløypa på ca 6 km for unge og eldre "slitere", en mellomløype på ca 4 km for folk med middels trening, ungdom og voksne. Så har vi 2 km løype som passer bra for mødre, fedre og barn som har fått oppleve gleden ved å finne poster i heia, men ikke ønsker å gå(springe) for langt. Tilsist har vi nybegynnerløypa på ca 1,5 km med postene plassert langs sti eller bekk så det er helt umulig å "komme seg vekk".

Dette er en fin trim som koster svært lite i penger. Kartet koster kr. 5,- og du tegner på postene selv. Det eneste du trenger er et kompass. Instruktører er alltid på plass.

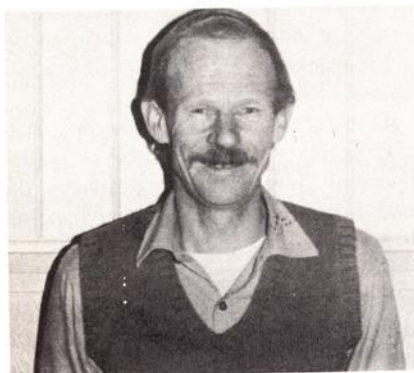
I denne sesongen har vi også arrangert 2 kretsløp for løpere fra Aust- og Vest Agder og noen mer langveisfarende. Vi har deltatt i Norges Cup og kom til kvartfinalen. Vi takker

styret i Hunfos BIL for økonomisk støtte til kvartfinalen i Bamle.

30. oktober hadde vi kretsløp med ca. 200 startende på Vindbjarts nye kart over Grovane. Kartet er synfart av klubbens medlemmer. Kartet omfatter området omkring Grovane, Paulen Gård, Samkom med Buetjønn, Åmdalstjønn og Skytebanen - et fint område for O-trening, åpent og lett-løpt.

Av Hunfos-folket er det den "gamle garde" som dukker opp på Tirsdag-O-løp og også legger løyper for at andre skal få seg en trimtur på heia. John Leland, Øystein Lie, Sigurd Hagen og Helge Nordhagen kan sikkert fortelle noen herlige historier om sine løp. Den utmerkede redaktør av Hunfosposten er av de ivrigste og gladeste i O-løypa. Han stiller rett fra jobb, trekk i O-dressen, fullfører med fornøyd mine før han forsvinner hjem til sin Liv og kveldskos. Thorbjørn Olsen og Alf Renstrøm har noen herlige dueller. Alf og Karl Hodnemyr kjemper i O-løypa med kone og barn, og barna som stadig vokser seg sterkere er godt fornøyd ved å kunne "slå" sitt faderlige opphav i vennskapelig dyst.

Uærbødig intervju med Bjørn Johansen

Mange er de som har fått en god latter, og er blitt beriket på annen måte, etter et besøk hos Bjørn på „Labben“. Vi satt oss som mål å finne ut hva som skjuler seg på bunnen av denne aktive, humoristiske medarbeider.

- Føler du deg sikker på deg selv?
- Nei sier mine venner. Jeg har vel en noe mer nyansert oppfatning av problemkomplekset.
- Hva er det som gjør at du er så slagferdig?
- Min omverden stiller vel ikke vanskelige nok spørsmål.
- Har du lett for å bli sinna?
- Ja/nei – særlig over småting.
- Er du redd for å utlevere deg?
- Nei.

Men – hvor blir damen? Bli med din "utvalgte" og prøv en gang med O-løp. Du vil oppleve en ny måte å bruke fritiden på.

Neste sesong planlegger vi allerede nå. Vi regner med å ha Tirsdags-O-løp med løyper som før. Kanskje vi holder oss nærmere bygda slik at flere kan bli med.

Formannen i Vindbjarts Orienteringsgruppe er Kåre Eikebakken og ansvarlig for Tirsdags-O-løpene er Arild Telstø, eks. Hunsfos BIL, og Karl Hodnemyr som gjerne vil komme tilbake med mer nytt O-stoff i en senere Hunsfospost.

Til sommeren 6. juli, skal vi arrangere et løp i Sørlandsgaloppen i Vennesla med ca. 4000 startende. Alle disse skal gjøre seg kjent i løyper på Moseidheia og i Vennesla ellers, noe som sikkert blir både spennende og populært.

Vi takker for godt samarbeid mellom Vindbjarts O-gruppe og Hunsfos BIL og ønsker VEL MØTT til ny sesong i april -84.

Hilsen sekretæren
Gerd Hodnemyr

– Hva setter du størst pris på ved deg selv?

– Jeg ser lyst på meg, og har igrunnen ofte nok tid å holde det gående uten at det oppstår tomrom.

– Hva er målet ditt med livet?

– Hvis jeg får lov til å svare om 40 år at jeg er fornøyd over det jeg har utrettet, da har det vært mitt mål.

– Hva ville du ha prioritert om du hadde vært bedriftens leder?

– Trivsel og motivering.

– Har du noen du misliker?

– Ja.

– Har du noen du liker særlig godt?

– Ja.

– Fortell om din første forelskelse?

– Under et stabbur i Ytre Rendal i 1948 ble jeg provosert til å kysse Brit Stenberg fordi vi hadde fått et barn (Berit Haug). Brit og jeg var 9, Berit var 8. Dette utviklet seg.

– Er du populær blant kvinner?

– Ja. Hersker det noe tvil?

– Hva fikk deg til å gå Sesiåmi for noen år siden?

– Troen på at 12 år uten ski på bena ikke hadde ødelagt grunnformen. Dette viste seg å være riktig, selv om det tok lang tid.

– Liker du jobben din?

– Ja.

– Ønsker du en annen jobb?

– Nei.

– Er det noe ved jobben som du ville ha annerledes?

– Nobody is perfekt: Sjefen, maskiner, kollegaer.

– Ville du ønske du var penere?

– Beklager! Skjønner ikke spørsmålet.

– Hva ville du gjøre om du fikk 5 millioner kroner?

– Jeg ville reise endel, både for hygge og utvidelse av den faglige horisont. Noen kaffetraktere til trengende kollegaer ville det vel også bli råd med.

– Hva gjør deg mest glad?

– Glade mennesker.

– Hva ergrer deg mest?

– Alle disse formennene som ikke har folk! Dumhet!

– Sover du godt?

– Ja.

– Hvorfor har du ikke vært med på O-løp i den senere tid?

– Med slitasjeleddgikt i begge knær er det veldig lett å finne på noe annet istedet. Det hender ofte nok at jeg blir stående som en fuglebikkje i fabrikk med låst kne. Men håndball fortsetter jeg med.

– Hva mener du om verdenssituasjonen?

– Nei.

– Hva kan du gjøre for å bedre forholdene i verden?

– La oss starte med å innføre noe som ligner „kommunikasjon“.

– Gråter du av og til?

– Se etter i leksikon.

– Hender det at du er redd?

– Snakk med min psykiater.

Dette utvikler seg

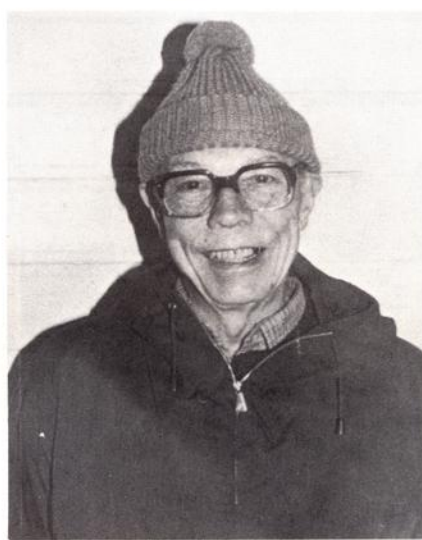
VENNESLADILTEN 1983

Klar ----

Eldste kvinnelige deltaker, Gerd Knobel (63) gikk 11 km

Eldste mannlige deltaker Omar Nordal (74)

Nest eldste mannlige deltaker med barnebarn, Wilhelm Beurling gikk begge 11 km

Arnhild Nordhagen (57) og Valdis Quarstein (57) gikk 11 km

Rekruttene

Leonard Winger først i mål på sykkel

Vennesla Ungdomslag klar for avmarsj

Vennesla Musikkorps starter

2 heldige vinnere fra sentrumforeningens rikholdige gevinstbord
Blomst til Lillian Honnemyr

Sykkel til Ingrid Honnemyr

Viktig om Trim

Trimåret utløper i mars -84, og det er ikke for sent til å starte regelmessig trimming så du kan motta plakett på vårhyggefesten. Sist fikk 14 stk denne utmerkelse.

Betingelsene for å oppnå plakette er at du såvidt mulig deltar i trimgruppas arrangementer og ellers trimmer jevnt. Du kan få kort for påføring av aktiviteter, eller for å klippe hver gang du trimmer i lysløypa på Moseid. Det er imidlertid ikke nødvendig med kort om du kan godtgjøre at du holder deg i form ved trimming. Velkommen til premiebordet på neste vårhyggefest! Har du spørsmål så henvend deg til trimgruppa eller til styret.

Limerick-konkurransen

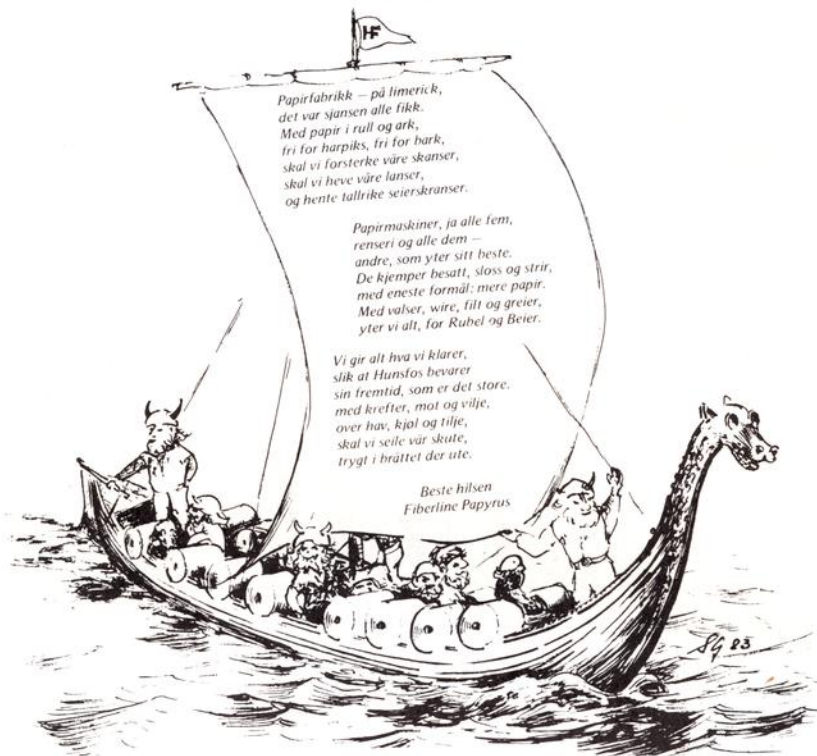
Tegninger: Sigurd Gundersen

Juryen har fått en vrien oppgave – mildt sagt. De innleverte limericks er så gode at alle har fortjent premie, men vi har måttet peke ut bare en. Vinneren er U.A. (vi røper at det står for Unni Aslaksen) som på en genial måte beskriver jobben sin på kantinen.

Juryen har også utpekt en annen vinner: Fiberline Papyrus: Hennes bidrag passer etter juryens mening best i vanlig verseform, og egner seg glimrende som innledning til limerickene. Vi ber om at ukjente Fiberline melder seg hos redaktøren for å motta klem og konfekt!

Vi takker alle bidragsyterne!

Red.

Papirfabrikk – på limerick,
det var sjansen alle fikk.
Med papir i rull og ark,
fri for harpiks, fri for bark,
skal vi forsterke våre skanser,
skal vi heve våre luser,
og hente tallrike seierskranser.

Papirmaskiner, ja alle fem,
renseri og alle dem –
andre, som yter sitt beste.
De kjemper besatt, sloss og strir,
med eneste formål: mere papir.
Med valser, wire, tilt og greier,
yter vi alt, for Rubel og Beier.

Vi gir alt hva vi klarer,
slik at Hunsfos bevarer
sin fremtid, som er det store.
med kvetter, mot og vilje,
over hav, kjøl og tilje,
skal vi alle vår skute,
trygt i bråttet der ute.

Beste hilsen
Fiberline Papyrus

På Kantinen jeg jobber
og alle meg mobber
når melka er sur
og de maser på tur
men ser nok at smilet ligger på lur.

For alle er greie
og ikke noe leie
De vet jo så vel
at ikke en sjel
av oss 3 kan kua oppveie.
U.A.

Til Danmark de reiser på gratisbilletter.
Øverst på listen de julemat setter.
Sjøsyk eller ei,
de legger i vei,
og blir sjøl som grisens fetter.

Anonym

En glitter som gikk fra samling og sans
da papiret mista sin gode glans
fekta og skrek for fulle hals
Se å få skifta hver gammel vals
for nå skal det bli en annen dans.

En neger på vei til Balotra
som dreiv feil og stranda ved Otra
var en villfaren krok
til i vannet han tok
Åh! Massa fra Hunsfos han stotra
Kristian Tharaldsen

En papirmakers liv her på Øya.
Er å ligne med loppas i køya.
Det som en liker bra.
Vil andre ei ha.
Kvalitetskrav det æ te å døy'a.

En papirrull som skulle til Finnmark.
Forsvant i vår glimrende skjæmaskinpark.
Da sa den som så.
Ja sånn kan det gå.
Når Johansen på salen er i manko på ark.
Ole Jakob Tharaldsen

På Hunsfos for tiden det løftes i flokk.
Men aldri ser det ut som Flaatin får nok.
Rydd litt her—
Knip litt der—
Det er mange som får et lettere sjokk.
Anonym

KONKURRANSE

Vår fotograf innbyr til premiekonkurranse. Løsningen må være redaksjonen ihende innen 15. februar 1984.

Løsningen på denne konkurransen vil du finne ved å sette sammen første bokstav i svarene. Det vil da fremkomme en setning, men du må selv skille ordene.

Bilde skulle hjelpe deg et stykke på vei.

Hva betyr okkult?

I hvilket hav ligger Kanariøyene?

Hva er det japanske navn på Japan?

Hva heter Sicilias høyeste fjell?

Hva kalles pinnsvin og spissmus med ett ord?

Hvem eier Galapagosøyene?

Hva heter skilsmissebyen i USA?

Hva er Yukon?

Tilhører krokodillen pattedyrene?

Hva er Even Brattbakkens virkelige navn?

I hvilket land ligger Innsbruck?

Hva kalles koksalt i kjemien?

Hvilket folk skapte kajakken?

Hva slags fisk er pale?

Hva heter Danmarks 3. største by?

Hva heter øya som Nordkapp ligger på?

Hva heter det latinske navn for måne?

Hva er monolog?

Hva heter den største av menneskeapene?

Hva forbinder man med Klondyke?

Hva er det offisielle navn på Irland?

I hvilken by ligger verdens største kirke?

Hvem har laget "Sinnataggen" (fornavnet)?

Hva betyr nominere?

Hva betyr kronisk?

Hva heter Europas største innsjø?

I hvilket land ble oxen Apis dyrket som en gud?

Hvilken farge har smaragd?

Hvor fins det viltlevende aper i Europa?

Juleintervju med «tilfeldig valgte personer»

På vandring gjennom bedriften stoppet vi ved den første personen vi traff i hver avdeling og stilte følgende spørsmål:

1. *Hvor skal du være i julen?*
2. *Hvilken hovedrett setter du mest pris på?*
3. *Hva er ditt største ønske i forbindelse med julen og det nye året.*

*Anne Marie Egebakken.
Lønningskontoret.*

1. Min mann Kai og jeg skal være hjemme på Eikebakken. Julaften blir vi 10 stk enten hjemme eller hos mine foreldre.
2. Det vi er vant til: Svinestek og ris-krem.
3. At det fortsatt må gå fremover for Hunsfos og at familien fortsatt må få være frisk og ha det bra.

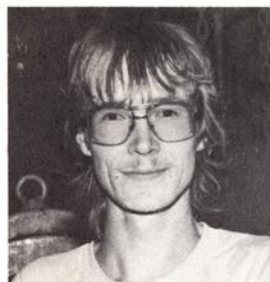
Endre Vigsnes. Maskinverkstedet.

1. Min kone Gunhild og jeg skal være hjemme. Julaften blir vi 7 stk hos vår datter Laila og vår svigersønn Thorbjørn Bakken på Heptekjerr som har to barn.
2. Det blir oksestek julaften, men jeg setter mest pris på torsk.
3. I den urolige tiden vi lever i ønsker jeg at flest mulig får bevare troen.

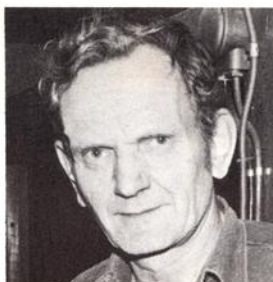
*Solfrid Fredriksen.
Produksjonsplanleggingen.*

1. Min mann Steinar, vår datter (3) og jeg skal være hjemme. Julaften blir vi 9 stk – foreldre og søsken.
2. Kalkun julaften.
3. At det skal bli fredeligere og bedre forhold i verden.

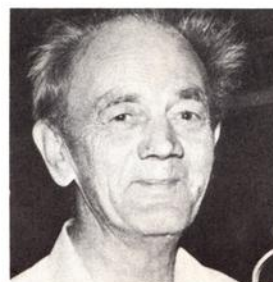
Terje Ravnvann. PM 4.

1. Min kone Erna Sæle og jeg skal være hjemme på Iveland. Julaften skal feires sammen med svigerforeldrene og en søster til kona.
2. Ribbe julaften.
3. At det må bli fredeligere i verden.

*Notto Engestøl.
Skjæresalen.*

1. Hjemme i Bjørkeliveien sammen med min kone Gudrun.
2. Ribbe julaften.
3. At alle mine må få være friske.

*Norvald Enersen.
Rullestolen PM 5.*

1. Min kone og jeg skal være hjemme på Evje. Julaften blir vi 7 stk – 2 barn og kamerater av disse.
2. Ribbe.
3. At det skal gå greit for Hunsfos.

*Ole Svalland.
Transportavdelingen.*

1. Hjemme hos foreldrene Ola og Ella Svalland på Vatnestraum.
2. Risgrøt.
3. Fred på jord.

Forts. fra side 12

På halvårsmøtet i Hunsfos Arbeiderforening trakk Olav Jortveit seg som formann. Gunnar Strandberg ble valgt som ny formann.

En av de kvinnelige lesere hadde om skrevet et vakkert dikt om Julens budskap som vi gjengir et annet sted i bladet. Diktet er kanskje ennå mere aktuelt idag enn for 25 år siden.

Georg Pettersen („Goggen”) redegjorde for ordrekontoret som var opprettet for 2 år siden.

Under „Kjente Hunsfosfamilier” ble familien Strandberg omtalt. Navnet skriver seg fra den lille plassen så og si rett over fabrikkens, like ved der fyrhuset ligger. Den ble solgt til fabrikkens i 1911.

HVOR (ELLER HVA) ER DETTE

En konkurranse bør aldri være for lett, helst en blanding av lett og vanskelige ting. Jeg tror at med disse bildene har noe av dette blitt oppnådd (jeg ville bli forbauset dersom noen skulle sende inn riktig løsning på alle bildene).

Bildene er tatt for en del år siden, derfor vil det være enkelte ting som idag er historie, dette bør du ha for øyet når du skriver svaret. Beste besvarelse premieres.

Lykke til!!!

1. På legekontoet er de ikke begeistret for dette – men han Lorents elsker det.

5. Har du noen gang vært under Steinsfoss – Hallands – eller Vennesla brua? Hvilken bru er dette?

7. Hvilken hengebru?

10. I hvilket hus finner du denne døren?

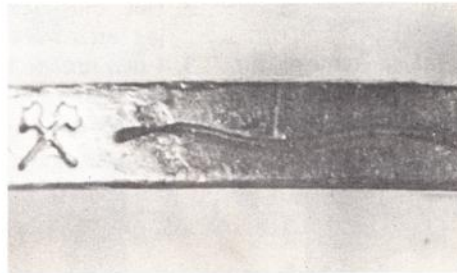
11. Denne kan fåes i flere størrelser. Hva er det?

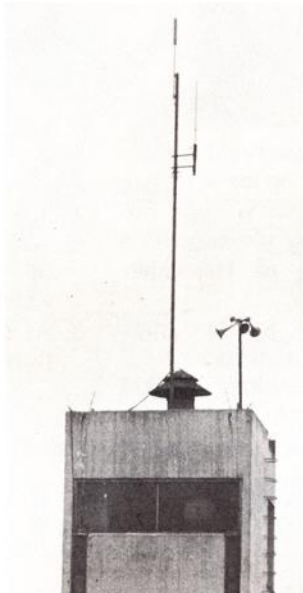
3. Bilde ble i sin tid kåret til „Årets bilde”. hvilket år?

4. Sønsteby i „NÅ” tegnet dette bilde: 1968 – i hvilken forbindelse?

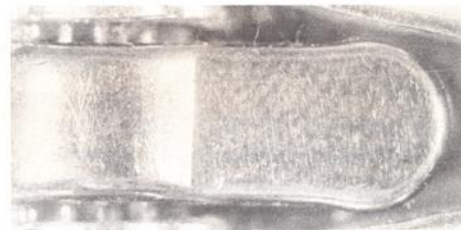
6. Tenk på Kåre Berg Andresen så vet du hva dette er.

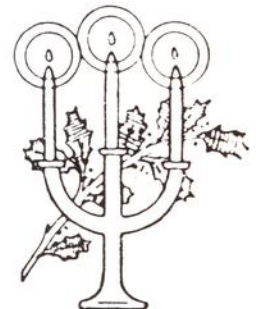
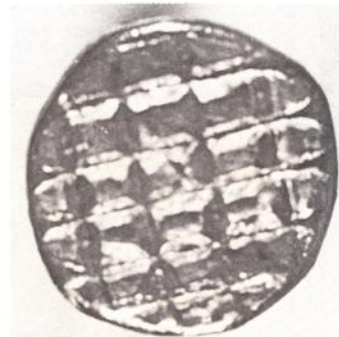
2. Kjent tårn i Vennesla.

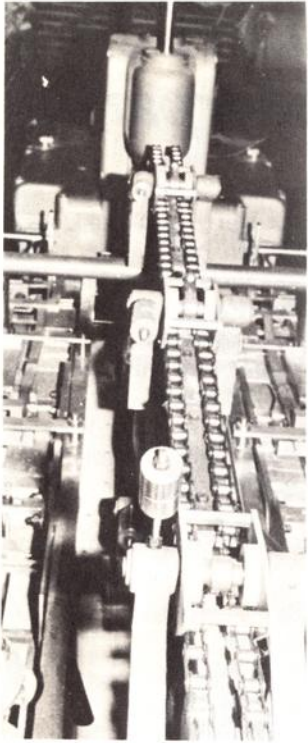

8. Vi har ikke vært i Hellas og fotografert, men derimot i nabokommunen –. Hvilken?

9. Liker du 1. bilde bruker du også denne.

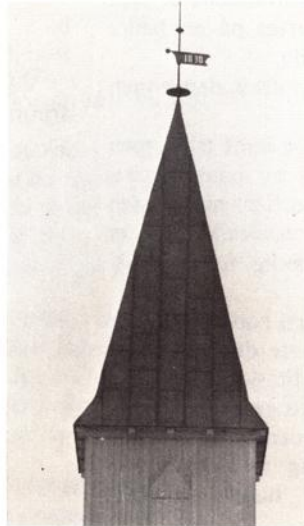
12. En „fenomenal” maskin som ble innkjøpt i begynnelsen av 70 årene, men etter ca 4 år for gammel. Hva ble denne brukt til?

13. Alt for få folk besøker dette huset – hvilket er det?

14. Og mannen var ute etter.... Veitrafikken vil kanskje avta hvorfor?

15. Vennesla – Øvrebø – Hægeland kirke.

16. Medlem av H.B.I. hvilken sportsgren er dette bilde hentet fra?

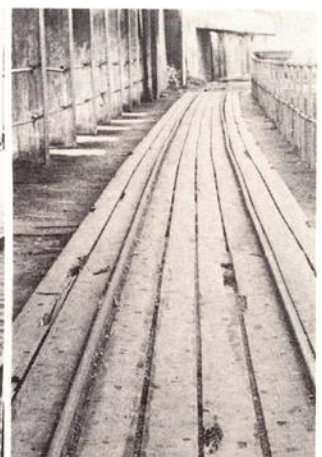
17. TV kjendis for en del år siden. (Amerikaner). Under hvilket navn var han kjent som?

18.

19.

20.

Hvor finner du disse skinnene?

Bedriftsidrettslaget forsøker å effektivisere herredstyret. Uenighet innen arbeiderpartiet

Vi har studert herredstyremedlemmenes fysiske aktivitet. Med noen få unntakelser er politikernes eneste form for trim kjevenes åpning og lukking. Dette har en gunstig innvirkning på blodomløpet til hodet. Men virkningen på hjernecellene kommer dessverre lenge etter den fysiske utfoldelse (klapring), og oftest så sent at den ikke fører til politiske konsekvenser.

Vi har spurt Harald Skuland – som har vært med på undersøkelsen – om hva gjennomsnittsherredstyremedlemmet presterer på en vanlig dag.

- Hjertet slår 103689 ganger
- Man puster inn 11800 liter luft
- Man spiser 1,5 kilo mat
- Kroppen får tilført 2,5 liter væske
- Kroppen avgir 3,55 kilo i form av "avfall"
- Selv om man ikke arbeider, blir det avgitt 0,75 liter svette
- Man vender seg 30 ganger i søvne
- Man snakker ca. 4800 ord
- Man skal bevege 750 større muskler
- Sist – men ikke minst – man skal aktivisere syv millioner hjerneceller.

Slik vi ser det, så er det det siste det skorter på, og vi satte oss som mål å innføre pausegymnastikk under herredstyremøtene. Og det uten at det skulle koste skatteyderne ett øre.

Så troppet vi da opp på siste møte med hoppetau og med fengende musikk: „Hopp sa gåsa – danse sa reven –”

Plutselig gikk det et søkk gjennom oss. Opp fra benkeraden reiste en bekymret Var seg. Blottende sin slunkne lommebok kunngjorde han at 5 min pause gange antall medlemmer ville bli flere timer, og slik forholdene er idag må denne tiden nyttes på en bedre måte til komitearbeide.

Så spratt den ene etter den annen opp fra benkene.

SV hadde ikke noe imot trim, men kunne ikke stemme for pausegymnastikk. Det kunne redusere muligheten til å benytte filibusterteknikk som er et nyttig middel særlig for mindretallet.

Kristelig Folkeparti hadde ikke noe imot trim, men mente det ville være mere nyttig med meditasjon.

Høyre hadde ikke noe imot trim, men ville først studere pausegymnastikkens historie og undersøke hva andre herredstyret hadde kommet frem til.

Arbeiderpartiet hadde ikke noe imot trim. Et stort flertall gikk imot tilbudet med den begrunnelse at det kunne vekke en sovende opposisjon, men representantene Øystein Lie, Reidar Arntzen og Kaare Egebakken mente – under henvisning til opplysning gitt av Skuland – at en økt blodtilførsel til hjernen ved hjelp av andre muskler enn kjevemusklene bare ville være nyttig for partiets fremdrift.

Vedtak: Saken utsettes til neste århundre.

Fra "Bedriftsidrett" nr. 1-83.
Tilbud om fysiske aktiviteter.

Papirsangen

Mel: Rallarvise: Bland de svarte Fjällen

*Jeg er kommet hit til denne gilde fest,
uinnbuden, dog en såre hedret gjest.
Jeg ble sloppet inn av vakten,
for han kjente meg fra før.
Hvilket alle dere andre også gjør.*

*I meg selv jeg er en svært beskjeden kar.
Min opprinnelse er heller ikke rar.
Men jeg er så uunnværlig
og jeg eier slik en makt,
at du har 'ke noen ting du sku' ha sagt.*

*Jeg er med deg fra du fødes til du dør.
Jeg noterer meg hva du i livet gjør.
Jeg er hos deg når du spiser.
Jeg er med når du er der,
hvor et menneske som regel ene er.*

*Jeg er levemann og setter pris på fest.
Men i arbeidslivet liker jeg meg best.
Jeg er den som gir deg ordre.
Jeg er den som stiller krav.
Det er meg du strever for og lever av.*

*Det er meg du titt i marerittet så.
Jeg er trollet med de mange hoder på.
Jeg kan hviske ømt og kjærlig.
Jeg kan sprede hatets pest,
står på vennskapsfot med djevel og med prest.*

*Det er faktisk jeg som styrer Norges land.
I min sterke hånd jeg har hver stortingsmann.
Jeg har druknet mangel statsråd.
Komiteer har jeg kvalt.
Jeg er åpen dør . . . og stengsel overalt.*

*Vil du vite hvem jeg er og hvem jeg var,
se da på det hefte du i hånden har.
Det er ridderlig beskjedent.
Men se til, bak dets visir
dukker fram dets sanne ansikt KONG PAPIR.*

H.T.H.

*La oss synge det nye året inn med Papirsangen som
Flaatin har skaffet oss.*

*Med håp om at Kong Papir må gjøre nye erobringer
ønsker redaksjonen alle sine lesere*

GOD JUL, GODT NYTTÅR og TAKK FOR I ÅR!